UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

7
ГРУДНЯ
Число No 49

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
DECEMBER 7, 1972

НЕ ЙДУТЬ НА СВЯТКУВАННЯ

В місті Червонограді (кол. Кристинопіль) Львівської области було заплянавано перевести обласний фестіваль художньої самодіяльности народних театрів та драматичних гуртків з нагоди 50-річчя існування СССР. Для фестівалю був призначений будинок із 800 місцями. Одначе на фестіваль, кромі членів народних театрів та трьох членів жюрі, не прийшов ніхто. До того ніхто навіть не подбав про те, щоб приготовити сцену до виступу. Мусіли її підготувати самі учасники фестівалю. В листі до редакції газети „Культура й життя" учасники фестівалю нарікають, що на підготовку фестівалю витрачено державні гроші, а ніхто з мешканців шахтарського міста Червонограду не прийшов і подивитися на фестіваль. З таким „запалом" населення УРСР відзначує 50-річчя існування СССР . . .

Посилюють безбожницьку пропаганду

Понад 14,000 доповідачів товариства „Знання" ведуть безбожницьку пропаганду в Україні. Вони читають лекції на безбожницькі теми, обговорюють безбожницькі книжки та ведуть безбожницькі гутірки.

14 листопада відбувся з'їзд пропагандистів товариства „Знання", в якому взяли участь теж філософи, історики, вчені-природознавці, працівники музеїв і планетаріїв, вчителі шкіл та представники партійних та громадських організацій. На з'їзді вирішено посилити безбожницьку пропаганду, зробити її більш пляновою, а зокрема присвятити більше уваги безбожницькій пропаганді між жінками та молоддю.

Зростають кошти вдержання війська

Американське міністерство оборони хоче перевести зміну в системі заплати американських вояків та старшин. Хоч число вояків має бути зменшене до 900,000, то кошта їх удержання, на основі пропонованої підвишки, коштуватимуть американський скарб 3.9 мільярдів долярів річно. В черговому році кошт зросте до 5 мільярдів долярів, а в черговому поколінню дійде до 21 мільярдів річно. Міністерство оборони плянує забезпечити матеріяльно краще, як досі тих американських вояків, що, після війни, залишають військову службу й переходять на цивільну працю. Багато з них мусить ждати досить довго, заки дістануть зайняття, переважно не надто добре платне. Тому міністерство оборони хоче забезпечити кол. вояків відповідною пенсією на той час, заки вони підшукають відповідне зайняття.

Демонстрація в Вашинґтоні

Прибл. 750 українців католиків протестували перед резиденцією Апостольського делеґата в Вашинґтоні, закидаючи Ватиканові, що він відмовляється встановити Український Католицький Патріярхат.

На таблицях, що їх носили демонстранти, були англійські написи „екуменізм вимагає пошанування прав самостійного патріярхату", „Ми протестуємо проти придушування Ватиканом Української Католицької Церкви", „Не шліть Папських писем нашим Владикам".

Демонстранти висловлювали своє невдоволення з недавного листа кардинала Війо до всіх українських католицьких єпископів у світі, в якому відмовили Українській Католицькій Церкві у вільному світі прав автономії (Помісности), яка, на основі ухвал недавного Ватиканського собору, прислуговує всім Східним Церквам.

* **Совєтський міністер** оборони маршал А. Ґречко побував у Парижі, де відбув розмови з французьким президентом Дж. Помпіду та французькими міністрами.

ЗИМОВА КАРТИНА З АЛЯСКИ: Серед вкритого снігом лісу тягнеться валка підбігунових псів "гаскі", що тягнуть типовий для Півночі запряг. Незабаром й це зникне, бо на місце "гаскі" прийдуть моторові санки "сновмобіл". фото: Уряд Аляски

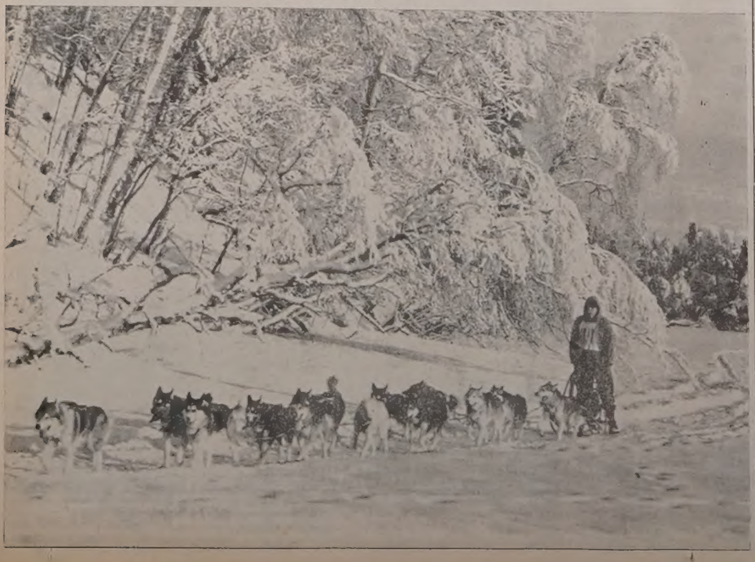

Добрий цьогорічний врожай

Остаточні обчислення виявили, що канадські фармери зібрали цього року 533.7 мільйонів бушлів пшениці, майже 10 мільйонів бушлів більше, як минулого року. Кромі того зібрано 518.4 мільйонів бушлів ячменю, 300.2 мільйонів бушлів вівся, 13.5 мільйонів бушлів жита, 19 мільйонів бушлів насіння льону та 57.3 мільйони ріпаку. Крім пшениці, всі інші роди збіжжя зародили цього року значно слабше, як минулого року.

Наслідком снігу в околиці Піс Рівер бл. 2% всього канадського збіжжя залишалося незібраним на полі.

Не зародила цього року надто добре й картопля, якої зібрано 41.1 мільйонів бушлів у порівнанні до 48.8 мільйонів бушлів у 1971 р. Цього року було теж менше кокорудзи, бо всього 79.4 мільйони бушлів у порівнанні до 116 мільйонів бушлів у 1971 р.

Єгипет готовий до війни

Єгипетський прем'єр А. Сідкі заявив у єгипетському парляменті, що уряд закінчив підготовку до війни з Ізраїлем. З уваги на те справи зебезпечення вояків зброєю та іншим військовим вирядом стоять на першому місці в державних видатках. Арабські держави сподіваються в недалекому часі чергового ізраїльського нападу на Сирію, й тому союзники Сирії: Єгипет та Лібія держать своїх вояків на поготові, щоб, на випадок потреби, прийти Сирії з допомогою.

Хто узброює світ

Американська розвідка повідомила, що, згідно з її обчисленнями, уряд СССР доставив до недорозвинених країн у формі допомоги на господарську розбудову тих країн різного роду зброї на загальну суму один мільярд і сто мільйонів долярів. В цій сумі не вчислені совєтські достави зброї до Північного В'єтнаму, Північної Кореї, Куби та арабських держав на Близькому Сході.

Нова політика Трюда для Західної Канади

СПРАВА БЕЗРОБІТТЯ НА ПЕРШОМУ ПЛЯНІ

Федеральний прем'єр П. Трюдо заявив 1,500 делеґатам на конвенції канадської ліберальної партії в Ріджайні, що уряд буде присвячувати більше уваги як досі, потребам Західної Канади. Прем'єр Трюдо кілька разів вибачався за свої минулі недотягнення та похибки й заповів, що на будуче мешканці Західної Канади будуть мати більше до говорення, як лише „бути доставцями харчових сирівців та природного ґазу Центральній Канаді", як це було досі.

На цьому, як його Трюдо назвав „мабуть найважливішому з'їзді в цілому його житті", Трюдо заповів, що нова політика федерального уряду буде брати під увагу вимоги мешканців Західної Канади в таких справах, як: транспорт, фінансові установи, приріст населення та розвиток канадської Півночі. Кромі того прем'єр Трюдо заповів, що уряд буде старатися про те, щоб: 1) зменшити безробіття та зупинити дальший ріст цін на товари та продукти. Вкоротці уряд проголосить спеціяльний плян для створення зайняття для безробітних протягом зимових місяців, на який уряд призначить понад 300 мільйонів долярів; 2) буде предкладений проєкт нового іміграційного закону, який змінить в основі дотеперішню іміграційну політику Канади. То буде дальшим утрудненням приїзду до Канади небажаним імігрантам; 3) з уваги на те, що багато канадців надуживає право користання з допомоги безробітним, у висліді чого цього року канадський уряд виплатить на ту ціль понад 2 мільярди долярів, уряд змінить закон про допомогу безробітним в тому напрямі, щоб виключити всіх тих, які на цю допомогу не заслуговують; 4) уряд змінить способи уділювання допомог на побудову слабо загосподарених канадських околиць; 5) уряд змінить систему звільнювання на „слово чести" („парол") в'язнів із тюрем, систему порук („бейл") та приписи, що нормують службу Ар-Сі-Ем-Пі.

Трюдо сказав, що недавні федеральні вибори дали канадським лібералам другий шанс, який уряд ліберальної меншости використає на те, щоб доказати канадським виборцям, що уряд зрозумів, що не подобалося виборцям у дотеперішній політиці уряду. Уряд не думає зовсім відкидати своїх дотеперішних принципів, лише змінить спосіб їх переводження в життя, щоб вони більше відповідали потребам різних частин Канади та служили для добра цілої Канади. В 1878 р. уряд наклав спеціяльні оплати для достав на Захід, щоб піддержати промисловість Центральної Канади, у висліді чого Західна Канада могла продавати решті Канади лише рільничі продукти та промислові сирівці. То була добра політика на ті часи, але зовсім невідповідна на теперішні часи.

Трюдо пригадав, що федеральний уряд встановив два роди цін на збіжжя, один для канадських споживачів, а другий на збіжжя, продаване на експорт. Уряд закупив 2,000 спеціяльних залізничих ваґонів, щоб приспішити доставу проданого збіжжя до портів. Одначе уряд бачить, що того не досить й тому уряд поставив у свою будучу програму дальшу поправу транспортових можливостей.

Трюдо боронив своєї політики двомовности в Квебеку, в якому живе три й пів мільйона канадських французів.

Але правдою є, що теперішний ліберальний уряд не зумів зрозуміти основних вимог Західної Канади й у висліді ліберальна партія програла на Заході Канади вибори, бо виборці заявилися проти теперішнього ліберального уряду.

Підготовляли замах на Гуссейна

Король Йорданії Гуссейн обвинувачує диктатора Лібії М. Кардафі, провідника палестинських терористів Я. Арафата та його помічника, що вони підготовляли заговір щоб скинути короля Гуссейна з престолу. За вістками з Бейруту, на літак, яким летів король Гуссейн, вистрілено ракетну бомбу, яка пошкодила літак й легко поранила Гуссейна.

Кромі того Гуссейн підтвердив вістки, що група йорданських старшин підготовляла переворот в Йорданії, одначе змовників викрито й арештовано, заки вони вспіли перевести переворот. Полковник Р. Гіндаві, який був командантом відділу, що сторожив короля Гуссейна, мав дістати 56,000 дол. за те, що він усуне Гуссейна з престолу. Коли цей заговір викрито, друга група старшин вчинила напад на літак, яким летів Гуссейн, одначе летунські старшини, що летіли поруч королівського літака, збили літак заговірників, які згинули відтак при розбитті літака.

Вишколюють арабських пілотів

Уряд СССР звернувся до Східної Німеччини з домаганням, щоб вона причинялася більше до зміцнення арабського фронту. Східна Німеччина досі радше продавала арабським країнам зброю, військовий виряд та різні машини. Тепер уряд СССР зажадав, щоб Східна Німеччина вишколювала арабських військових пілотів, як орудувати совєтськими реактивними бойовими літаками. Кромі того Східна Німеччина малаби теж вишколювати персонал для обслуги літаків та технічний персонал, який міг би направляти пошкоджені літаки, перевір'яти їхні мотори тощо. СССР мотивує своє домагання тим, що совєтські летуни є перевантажені працею при обслузі та направах літаків, що ними користується совєтська армія.

Суслову 70 років

Один з головних совєтських теоретиків комунізму М. Суслов закінчив 70 років життя. З тої нагоди в совєтських газетах надруковано велику світлину Суслова та привіт від центрального комітету комуністичної партії СССР, Верховної ради СССР та ради міністрів СССР. Одночасно нагороджено Суслова „орденом Леніна" та другою золотою медаллю „Серп і молот". Суслов не відіграє більшої ролі в теперішній політиці Кремля.

Контроля різдвяних пачок

Речник летунської лінії Ер Кенада заповів, що всі різдвяні пачки, що їх везтимуть подорожні як ручний баґаж на літаках тої летунської лінії, будуть контрольовані, чи не має в них бомб або зброї. Такі самі приписи обов'язують й на летунських лініях ЗДА.

Перевір'яють систему навчання двомовности

Федеральний уряд призначив у 1970 р. 300 мільйонів долярів на навчання французької та англійської мови тих, що одної з тих мов не знають. Згідно з пляном, канадські французи мали навчатися англійської мови, а канадські англійці французької мови. Програма навчання була обчислена на 4 роки, тобто до 1974 р. Досі видано на переведення в життя програми навчання англійської та французької мови вже дві третини згаданої суми, але висліди навчання є дуже слабенькі. Із виданих досі 200 мільйонів скористали найбільше провінції: Квебек, Онтаріо та Ню Брансвік.

З уваги на те, що дотеперішні висліди навчання мов є більше, як невдоволяючі, новий міністер для справ державного секретаря доручив перевести перевірку дотеперішної системи навчання двох офіційних мов та перевести відповідні зміни, які запевнювали би успіх.

* **Фармери з околиці** Піс Рівер звернулися до федерального та провінційного уряду за допомогою, бо 60-80-% збіжжя не зібрано наслідком снігу.

* **Албертський прем'єр** П. Лоґід повідомив федерального прем'єра П. Трюдо, що Албертський уряд не має заміру займатися виплатою допомог пенсіонерам та родичам на дітей.

* **Містечко Форт Сімпсон** на Північно Західних Територіях має тепер 1,500 мешканців і замало води. Існує загроза, що води не стане не то гасити пожежі, але й задовольнити всі потреби мешканців містечка.

* **Саскатунська компанія** „Аґра індустріс" закупила велику едмонтонську м'ясну фабрику „Ґейнерс". В фабриці працює понад 500 робітників.

* **В Торонті подорожчав** цього року вдруге хліб. Пекарні „Дженерал бейкеріс" та „Вестон" підвищили ціну на бохонці хліба на 1.6 цента. Тепер бохонець хліба коштує в Торонто 25.3 центів.

* **Федеральний уряд** заповів, що від травня 1973 р. буде в Канаді заборонений продаж таблеток на біль голови та простуду, які тепер можна купити без лікарської рецепти. М. ін. буде заборонена теж аспірина. Всі ці ліки є шкідливі для нирок.

* **В минулому році згинуло** в Канаді в нещасливих випадках з моторовими санками („сновмобілє") 116 осіб. В попередному році згинуло 118 осіб.

Короткі вістки

* **В слідуючому році** Канадська Королівська Кінна Поліція Ар-Сі-Ем-Пі буде відзначувати сторіччя свого існування. З тої нагоди федеральний уряд приготовляє нову відзнаку для Ар-Сі-Ем-Пі, над проєктом якої працюють міністри справедливости восьми провінцій.

* **Наслідком контролі** народин населення Канади перестало зростати. Число народин дорівнює числові смертей у Канаді. Приріст населення Канади може статися лише наслідком припливу свіжих імігрантів.

* **Канадська летунська** лінія Сі-Пі-Ер закупила два великі пасажирські реактивні літаки Боїнґ-747, що можуть перевозити по 350 або й більше пасажирів. Літаки з запасними частинами коштують 76 мільйонів долярів.

* **Англійський радіоаматор** перехопив вістку з совєтського підводного атомного судна біля узбережжя Норвеґії, в якій команда судна повідомляла, що на судні був вибух бунт, але лояльні до совєтського уряду моряки перемогли бунтарів і їх розброїли та ув'язнили.

* **По затоках („фйордах")** Норвеґії кружляло підводне судно невідомого походження. Норвежські воєнні та підводні судна пробували захопити це судно, але воно втікло. Загально припускають, що то було совєтське судно.

* **В Будапешті побував** совєтський секретар комуністичної партії Л. Брежнєв із військовими дорадниками. Припускають, що ціллю відвідин була справа недалекої конференції безпеки европейських держав та справа побуту совєтських військ в Мадярщині.

* **На римському летовищі** Фіюмічіно поліція відкрила чотири валізи, по які ніхто не зголосився, в яких було 4 чеські автоматичні машинові кріси із 450 набоями, вісім ручних ґранат, дві набиті пістолі та три запальні бомби.

* **Кубинський прем'єр** Ф. Кастро іменував вісьмох нових заступників міністрів для різних міністерств. Вони мають бути відповідальні за свою діяльність безпосередно самому Фіделеві Кастро.

* **Московська поліція** арештувала 30 московських жидів, які переводили голодовий штрайк в будинкові головного уряду в Москві на знак протесту, що їм відмовили дозволу на виїзд до Ізраїля.

* **Південно - американська** республіка Еквадор захопила 19 американських рибальських суден, які ловили рибу внутрі 200-милевої віддалі від еквадорського узбережжя. Еквадор домагається від власників суден дуже високого відшкодування.

ДВАДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТА НЕДІЛЯ
17 грудня

ЛИСТ ДО КОЛОСЯН: зач. 257

Брати, коли Христос, наше життя, явиться, тоді й ви явитеся з ним у славі. Умертвляйте, отже, ваші земські члени, розпусту, нечистоту, страсть, злу похіть і лакомство, котре є ідолопоклонством ,за котрі приходить гнів Божий на синів невірства. В котрих і ви колись ходили, як жили між ними. Та тепер відложіть і ви все: гнів, роз'ярення, злобу, лайку, соромні слова від ваших уст.

Не говоріть неправди один про одного, скинувши з себе давнього чоловіка з його ділами, а зодягнувшись у нового, що відновляється в пізнанні по образі того, що його сотворив, де нема поганина і жида, обрізання і необрізання, зарвара і скита, невільника й вільного, але всі і у всім Христос.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 85

У той час, як входив Ісус в одно село, зустріло його десять прокажених мужів, що стояли здалеку.

І піднесли голос, кажучи: „Ісусе, учителю, помилуй нас". І побачивши, сказав їм: „Ідіть, покажіться священикам". І сталось, як ішли, очистилися. Один же з них, побачивши, що видужав, повернувся, величаючи Бога великим голосом; І впав на лице при його ногах, дякуючи йому; а був він самарянином.

А Ісус у відповідь сказав: „Чи не десять очистилося? А дев'ять де? Не найшлися, щоб повернутись і дати славу Богу, крім цього чужинця?

І сказав йому: Встань, іди, віра твоя спасла тебе.

„Подвійно тяжко бути нині українським католицьким єпископом"

Такі слова, між іншими, сказав наш Владика Ніл, відповідаючи на привітання священиків і вірних своєї єпархії.

Хоч погода була дуже несприятлива, випав глибокий сніг і термометер впав низько, в палаті Преосвященного Ніла зібралися священики і вірні, щоб поздоровити його з днем святого покровителя, преподобного отця нашого Ніла.

В год. 7.30 вечір зійшов Владика до гостинної кімнати, де були зібрані приявні, які привітали Владику оплесками.

П-і Лена Слобода, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ привітала Владику від Централі УКатоликів і попросила п-ну Самоїл, голову тимчасової єпархіяльної управи УКЮ поздоровити Преосв. Владику від молоді єпархії. П-на Самоїл гарною українською мовою привітала Владику й вручила йому чудову китицю червоних рож.

З черги промовляв о. М. Дядьо, парох церкви св. О. Миколая в Едмонтоні в імені священиків єпархії.

Високопреосвященний Владико!

Ваші священики і ваші вірні прийшли сьогодні привітати вас із святом вашого патрона преподобного отця нашого Ніла.

Одночасно хочемо запевнити вас про нашу піддержку в вашій відповідальній праці керівника Єпархії.

Бути нині, після II Ватиканського собору, католицьким єпископом то дуже важкий і відповідальний обов'язок. Але бути українським католицьким владикою — без порівнання важче.

Ми свідомі цього, що ви, як наслідник Апостолів маєте тягар відповідальности, разом з усіми католицькими єпископами, за цілу Христову Церкву. Та тут вас — єпископів багато й наша поміч тут, поза сповненням наших християнських обов'язків, невелика.

Але ви є ще Владикою Української Католицької Єпархії на Алберту і Британську Колюмбію. І тут ми — ваші священики, а частинно й вірні, можемо вам бути помічними. Ви добре знаєте, що ми священики стараємося, відповідно наших сил і талантів, бути вам помічними, хоч може деколи воно не так виходить, як ви задумуєте.

Та найважчий ваш обов'язок, разом з усіми українськими Владиками, нести тягар відповідальности за долю нашої Помісної Церкви.

Здається, що не лиш пекло, але й частина земного неба завзялися ставити перешкоди у плянах наших Владик та їх щирих зусиллях скріпити католицького духа в українському оформленні. Не лише справжні вороги, але й свої скриті „кочубеї", а також ті, що проповідують „з'єдинення" завзялися платити свої сповидні досягнення коштом Української Католицької Церкви. І саме тут ви, і всі наші владики, потребуєте нашої піддержки та нашої гідної постави.

Ми не маємо доступу до тих, до кого треба говорити, але той доступ маєте ви та інші Владики. Лиш ви можете сказати, що думають священики, що думає Божий люд. А він думає якраз так, як ви всі, наші дорогі Владики.

Ми свідоми того, що великих речей не здобувають легким способом. Нас не денервують жодні листи, якими в пересмертних судорогах страшать ті, що хотіли б над українським людом держати владу, не Божу, а таки людську.

Наша Церква своїм мучеництвом переросла на довгі милі тих, що в теплі, у вигодах хотіли б нас вчити, як бути добрим католиком. Вони покликуються на писані чорнилом закони. Ми маємо закони писані кров'ю наших мучеників і Ісповідників, з яких на першому місці стоїть наш Блаженніший Кир Иосиф.

Ми не денервуємося, бо хто тратить нерви, той програє. Ми спокійно приймаємо удари й кличемо з пророком Давидом: „Боже, прийди нам на поміч. Нехай завстидаються ті, що шукають нашого життя і бажають нам зла" (Пс. 69,2).

Ми віримо у нашу правду, бо маємо у проводі нашої Церкви таких як ви, дорогий Владико. Ви були одним з перших, що станули в обороні нашої Церкви і нашого народу ще в часи Понтифікату світлої пам'яті папи Пія XII. А тепер, в час організування нашої помісности, ви являєтеся одним з її стовпів. Тоді, коли деякі не знали, на яку стати, ви завжди йшли обраном шляхом, хоч може деколи треба було бути лагідним як голуб, але хитрим, як змій.

Дорогі Владико! Наша приявність і ваших дорогих вірних сьогодні тут, є доказом що ми маємо до Вас довір'я і що ми всі попираємо Ваші зусилля.

Хай Господь поблагословить дочекати в здоров'ю здійснення ідей, за які ми всі, а в першу чергу, Ви Владико, змагаєтеся.

На многі і благі літа вам, Дорогий Владико!

Останнім промовляв адв. Я. Росляк, від КУК, від імені всіх світських організацій. Він ствердив, що Українська Католицька Церква завжди була з народом і священство, а зокрема Владики, були протягом сторіч одинокими представниками і захисниками народу, тому йому приємно привітати одного з них, нашого Владику Ніла, з нагоди дня його іменин.

Вкінці промовив Владика. Передусім подякував усім, що прийшли привітати його, а в його особі церковну владу Української Католицької Церкви.

Владика висказав свою радість, що бачить так багато визначних осіб з парафіяльних і світських організацій.

В дальшому Владика підкреслив, що зразу виглядало, що Єпархія вже роститиме лиш у глибину, та найновіші часи показали, що ми ще дальше розростаємося: церква Успення Божої Матері в Джеспер Плейс, церква св. О. Миколая в полудневo-східньому Едмонтоні, парафіяльна резиденція при церкві Покрова Божої Матері в Беверлі, парафіяльний осередок св. Стефана в Калґарі — то всьо — ознаки поширеного зросту Єпархії.

Владика Ніл ствердив, що бути нині католицьким єпископом, нелегка справа, деякі не можуть перенести тягарів праці й резигнують — тут Владика подав два приміри з Західної Канади), а бути українським католицьким єпископом подвійно важко, через відомі всім причини. Тому Владика тішиться, що має й священиків і світських, на допомогу яких в своїй праці може числити.

По кожній промові всі приявні співали „Многоя літа".

Після своїх слів, Владика привітався з усіми приявними й просив почувати себе в єпископській резиденції, як у себе вдома.

Членкині відділу ЛУКЖ парафії Покрова М. Божої з Беверлі подали перекуску. Приявні то сиділи, то стояли й вели оживлену гутірку.

Настрій під час прийняття був дуже милий, майже родинний, тому час скоро минав.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ РОЗСУДЛИВОСТИ"

о. Микола ДЯДЬО

Колись говорили: „Жий згідно зі своєю совістю", „нехай твоя совість буде твоїм провідником", совість то твій найкращий дорадник, слухай її".

А нині говорять: „Жий згідно зі своїм уподобанням", „якщо ти відчуваєш, що щось для тебе є добре, то роби це, нехай не здержує тебе в тому ані розум, ані розсудок. Твоє добро є найвищою цілю для тебе".

Такою є сьогодні особиста життєва філософія дуже багатьох людей. Одним з багатьох доказів цієї життєвої модерної філософії є сьогоднішні подружжя. Погляньте лиш, як їх без нарyми заключують і як їх, без надуми і викидів совісти, розривають.

Не зважаючи на Божий закон, ані на добро дітей, чоловіки й жінки переходять через двері подружих розводових судів від одного „закохання" до другого. Для них розум і його аргументи не існують; для них важне їхнє почування.

Розсудлива людина не кермується чуттями, вона не є їхнім рабом, але вона не є теж надто полохливою чи дуже обережною.

Чеснота розсудливости, то привичка поступати згідно зі засадами здорового розуму. Розумне поступування є розумовим поступуванням, відмінним від чуттєвого (імпульсивного). Розумний чоловік дивиться, які будуть наслідки його вчинків, заки винесе своє рішення. Він так поступає не на основі того, як він відчуває, що треба робити, але беручи до уваги всі обставини, він вирішує, як він повинен поступати. Розсудливість є знаком зрілого віку; хтож ніколи „не виріс", той не матиме чесноти розсудливости.

Ця чеснота може бути природною, або надприродною. Природна чеснота розсудливости займається лише справами цього світу. Ми, приміром, замикаємо двері на ключ на ніч, чи як виходимо з хати, щоби злодії не обікрали нас. Ми природно розумні, як платимо всі наші зобов'язання, бо хочемо мати довір'я (кредит) в банку, в крамниці, в людей. Природна чеснота розсудливости є чеснотою, що її набуваємо практикою чи досвідом, нашим власним, чи інших людей. Досить добрим способом набути природну розсудливість є робити похибки; вони нераз дорого „коштують", але якраз тому добре вчать. Бо якщо ми зробимо щось нерозумного, з наслідками, за які жалуємо, то ми буваємо відтак дуже уважливі, якщо ми розумні, щоби того чи такого більше не робити.

Надприродної розсудливости набути не можна. Разом з другими головними чеснотами, а саме справедливістю, мужністю й повздерністю, ми дістаємо її до нашої душі з ласкою св. Хрищення. Ті чотири чесноти є немов підставою, на яких збудовані інші чесноти. Без тих основних, жодних інших чеснот не можна практикувати в повній досконалости.

Надприродна розсудливість то Богом дана спроможність розрізняти між тим, що є правдиве і справедливе а тим, що є в моральному змислі зле. Є то теж спроможність розрізнити між тим, що є добре і тим, що є ліпше.

Якщо ти платиш свої зобов'язання тому, щоб задержати довір'я (кредит), то ти виявляєш природню мудрість; якщо ж ти платиш свої зобов'язання, бо так тобі каже твоя совість, що ти за одержане добро повинен заплатити, що це твій моральний обов'язок, то ти практикуєш надприродну мудрість.

Якщо одружений чоловік скаже собі „я мушу перестати залицятися до чужої жінки, бо я можу через те підірвати своє добре ім'я", то він природно мудрий. Коли ж він скаже собі, що я мушу перестати зустрічатися з чужою жінкою, бо воно може довести мене до гріха чужолоства, то він виявляє надприродну чесноту мудрости.

З того ясно видно, що і природну і надприродну чесноту розсудливости треба дуже цінити, ними дорожити і їх виявляти в житті.

Деколи нам буде важко розрізнити, чи чеснота мудрости є природна, чи надприродна, чи наші мотиви поступування є туземні, чи небесні. Якщо в нас є природна мудрість, то в нас далеко легше буде ділати наприродна чеснота розсудливости. То засада моральної теології, що ласці легше діяти в душі природньо доброї людини.

Правдоподібно не багато людей просить Бога про збільшення в душі чесноти мудрости. А чейже лише від Бога може прийти зріст надприродної чесноти. А тому, що на розсудливости основується наше туземне й вічне щастя, то є дуже нерозумним забувати про нього просити.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 21 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

З ВІДВИДИНАМИ В МЕЛХІТСЬКОГО ПАРОХА

Після відвідин невеликої синагоги, в якій колись мав навчати Христос, я пішов із моїм кол. шофером таксівки Джорджом до мелхітського пароха, щоб домовитися з ним в справі служення Служби Божої для наших прочан в понеділок зрана. То була субота, а в неділю рано ми мали їхати на відвідини гори Тавор та Святих місць над Генезаретським озером. У понеділок рано ми хотіли виїхати вчасно, щоб прибути скоро до Єрусалиму. По дорозі ми ще мали відвідати Самарян та криницю Якова в Сіхем. Через те ми хотіли відслужити вчасно Службу Божу для наших прочан. Усі престоли в величавому соборі Благовіщення та в парафіяльній церкві св. Йосифа були зайняті священиками-прочанами, що хотіли теж вранці відслужити Службу Божу, щоб, як і ми, мати відтак цілий день на відвідування Святих Місць.

Згадана синагога належить тепер греко-католицьким мелхітам-арабам, які дістали її від черців-францісканів на доручення Конгрегації для поширення віри в 1771 р. Давню синагогу черці-францісканє закупили від арабів-мусулманів 1741 р. й влаштували там каплицю, в якій служили богослужби аж до часу передачі її мелхітам греко-католикам. Одначе мелхіти користувалися каплицею лише через якийсь час, а відтак поруч синагоги збудували свою окрему церкву, до якої входиться тим самим входом, що й до синагоги. Поблизу мелхітської церкви живе й мелхітський парох, з яким я хотів договоритися відносно служення св. Літургії в мелхітській церкві.

Нам сказав церковний послугач, що парох щось нездоровий і лежить у ліжку. Джордж застукав до дверей і сказав, хто ми й чого хочемо. Парох попросив, щоб ми заходили. Ми увійшли до невеликої привітної кімнати, в якій лежав на ліжку старший уже араб-мелхіт із сивою бородою, та з милою усмішкою на лиці. Він перепросив, що не встає, але сказав, що має запалення жили в нозі, що є дуже болюче й через те мусить лежати в ліжку. Він розпитував мене, хто ми й звідкілля, цікавився — кілько українців-католиків живе в Канаді та ЗДА, цікавився нашими прочанами та нашими плянами відвідин Святих Місць. Коли я йому сказав, що ми хотіли би в понеділок вранці служити Службу Божу, бо всі престоли в церквах оо. францісканів вранці зайняті, а ми хотіли би раненько виїхати до Єрусалиму, щоб могти по дорозі відвідати ще деякі Святі Місця, він сказав, що дуже радо відступив би нам свою церкву, але на перешкоді стоїть дрібниця: не буде кому відчинити й відтак замкнути церкви. Він сам не зможе встати, а його парафіяни та церковна прислуга так рано (6.30 ранку) ніяк не встануть. Араби є дуже вигідні (я поміркував собі: радше ліниві) й за ніяку ціну так рано не встануть.

Він дуже вибачався за те, але на те не було ніякої ради. Я сказав Джорджові, що тоді не будемо вранці служити Служби Божої. Якщо хтось з прочан захоче, може піти вранці на латинську Службу Божу до собору Благовіщення, де вже звичайно служать Служби БоБжі від 5-ої години ранку. Ми подякували мехітському парохові за його добру волю, побажали йому скорого виздоровлення й пішли до наших прочан, які в міжчасі пішли по близьких вулицях та оглядали різні товари. Деякі вже навіть вспіли покупити собі деякі пам'ятки.

Коли я вже при мелхітах, то, здається, для декого буде цікавим, якої віри є теперішні мешканці Ізраїля. Постараюся подати ці інформації бодай коротко.

Із трьох мільйонів ізраїльських мешканців є 2,600,000 жидів, 336,000 мусулманів, 78,000 християн, головно арабів та 37,000 друзів. (Друзи то арабське плем'я, асирійського походження, що відрізняється від іншого арабського населення своєю релігією та історичними й побутовими особливостями). Кромі того в Ізраїлі живе прибл. 8,000 европейців, різних національностей. То переважно духовники різних християнських віровизнань та члени черечих чинів. З того бл. 5,500 протестантів: членів Англіканської церкви, баптистів та лютеранів. Із східних обрядів тут заступлені: вірмени (грузини), копти, етіопці (абісінці) та православні сирійці.

Всі ті церковні групи мають в Назареті бл. 400 церков і капличок, 2,500 духовників, 160 черців та 600 черниць, що належать до 30 католицьких чернечих згромаджень. Єрусалим є осідком чотирьох патріярхів (одного католицького та трьох православних) та кільканадцяти архиєпископів та єпископів різних християнських віровизнань. Всі християнські віровизнання та мусулманська релігія користуються повними правами, такими, як і жидівська релігія. Всі релігійні громади дістають фінансову допомогу з міністерства віровизнань, а міністерство зберігання куль-

(закінчення на 3 стор.)

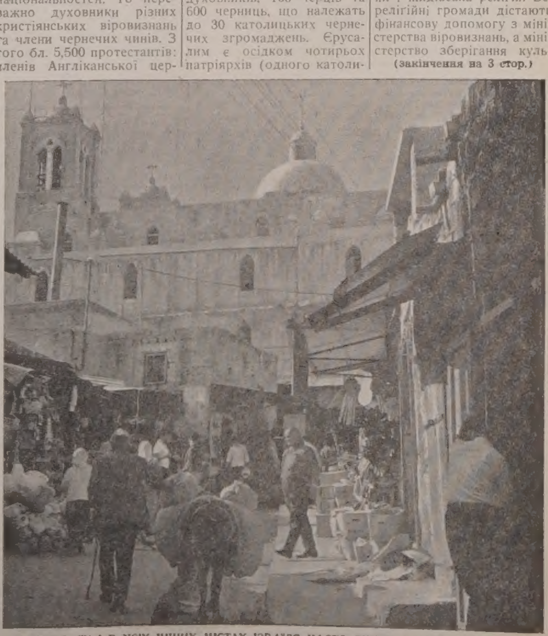

В НАЗАРЕТІ, ЯК І В УСІХ ІНШИХ МІСТАХ ІЗРАЇЛЯ ЧАСТО ВИДНО В МІСТІ ОСЛІВ, ОБВАНТАЖЕНИХ КЛУНКАМИ.

КОМЕНТАРІ

НАШІ ЗАВДАННЯ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

(Промова, виголошена п-ею С. Тарнавською на відкритті чайного прийняття парафії св. Юрія Переможця в Едмонтоні)

Ми українці, поселені у вільному світі, а передовсім наші діти та внуки, відірвані від української землі — всеоживляючого джерела рідної духовости. Послужімся прикладом: овоч або квітка, вирощувані в теплярні, не можуть дорівняти якістю овочам чи квітам, що виростають під життєдайними проміннями Божого сонця. Хоч матимуть краску, здається, природну, але ті овочі в смаку своєму все будуть гірші. Так само з усіми нами, людьми. Живучи, виростаючи поза Україною, натрапляємо на труднощі, що їх ніколи не мали б, коли б жили в гущі свого народу на рідній землі. Ці труднощі і є великою перешкодою для нашого, доростаючого тут покоління в формуванні їхнього характеру. Годі всі труднощі тут вичислити. Все ж таки деякі назву, а на одну з них зверну окрему увагу.

Візьмім до уваги довкілля-середовище, серед якого наші діти та наші внуки щоденно перебувають. Побут дитини, і то щоденний, у школі впливає на формування характеру не так, якби того ми, батьки, бажали. Коли б ця школа була школою українською, багато теперішніх труднощів не було б. На жаль, воно зовсім не так. Скільки шкоди приносить це духовості наших дітей?

Та це тільки початок впливу довкілля на нашу молодь. Чим наші діти стають старші, тим більше і тим більші ці труднощі! Не є тайною, що держава, хоч як щиро нас прийняла, не сприяє нашому бажанні у вихованні наших дітей. Її бажання — змішати всіх в одному державному кітлі, затерти всі ознаки етнічних національних груп і дати у висліді один канадський нарід. Покищо це тільки бажання держави. Окремі етнічні національні групи, а в тому і ми українці, стоїмо твердо на становищі, щоб зберегти себе при своєму народі, для нього зберегти й молоде покоління. Ми висунули перед державою ідею багатокультурности і, виглядає, що держава вважає наші вимоги слушними, але покищо нічого в тому напрямі ще не зробила. Отже державний тиск на душу нашої дитини лишається дальше таким важким, як був дотепер.

Візьмім до уваги неприродно вибуялий демократизм, що надуживаючи свободу, переродився у сваволю. Потоптавши правопорядок, ця духова хвороба ніяк не сприяє формуванню характеру наших доростаючих дітей. На свої розбурхані хвилі ця сваволя бере нашу молодь, вириває з батьківського дому і часто руйнує її на бездоріжжях морального і фізичного упадку.

Ми старші багато говоримо про зберігання рідної радиції. До якоїсь міри навіть гордимося рідною духовою культурою. Але насправді не все так гарно буває. Всі признаємо, що як довго вдержимо при житті нашу рідну Церкву, так довго зможемо надіятися, що живою залишиться між нами наша рідна духова культура. Але чи сприяємо тому, щоб наша Церква лишилася нашою, значить рідною українською по духі. Без рідного українського священика неможливо зберегти в Церкві рідного духа. Але чи сприяємо вихованню покликань до священства? Чи в рідному краю можливим було те, щоб священика зневажали таки його власні вірні? На жаль, тут це трапляється. Що більше, розмови в родинах на тему священика приголомшують молодь, і ніхто з юнаків не піде у священство, знаючи, що його жде в його священичій праці. Або чи можливим було б у рідному краю, щоб українська людина сидалася своєї рідної Церкви, її обряду, цуралася рідних звичаїв? З такими явищами зустрічається тут наша молодь на кожному кроці. Очевидно, таке становище не впливає позитивно на формування її характеру.

Або візьмім до уваги питання рідної мови. Коли приглядаємося нашому життю, з острахом стверджуємо, що багато молодих наших людей тратять духовний зв'язок з нашим народно-церковним життям. Одна з причин цього прикрого явища, на мою думку, є в тому, що ті молоді люди не знають української мови, в своєму приватному житті, в організаціях та парафіяльних товариствах (хоч парафії звуться українськими), не користуються українською мовою. Для них рідна мова мертва, і у висліді й вони мертві для українського народу, з якого вийшли. Ось найновіша статистика Канади подала, що за останніх 10 років аж 14 процент українських з походження людей відійшли від нашого народу, сказали, що українська мова не є їхньою матірньою мовою. Прикре це явище, але, на жаль, правдиве. Не було б його, якщо б у минулому більше уваги були присвятили справі навчання української мови, засвоєння її нашим дітям. Не збираюсь говорити, хто тут в першій мірі винний. Все ж таки мусимо признати, що вина за нами старшими.

Коли б в минулому питання мови було поставлене належно в програмі виховання українських дітей, цієї великої трудності були б ми не мали. Забуваємо, що справа матірньої мови — це НЕ ПРИМХА, якесь невиправдане уроєння. Матірня мова — то Божий дар для нас людей. Її ми повинні берегти, як зініці власного ока, її вчитись, нею користуватися, її шанувати. Християнська чеснота любови навчає нас любити свою рідну матірню мову. Сумнівної вартости буде така побожність, що нехтує своїм рідним, надіваючи на себе чужі шати фалшивої побожности. Коли цю правду зрозуміємо, вратуємо нашу Церкву, обряд, врятуємо нашу матірню мову, врятуємо й себе самих.

Але, щоб когось у чомусь

(закінчення в 3-ій колонці)

(закінчення ред. статті)

Наші завдання у вільному світі

переконати, самі мусимо бути переконані в правді, яку захищаємо. Не інакше мається справа з мовою. Коли засвоїмо собі засаду зберігати матірню мову, зможемо її передати іншим. Коли ж не будемо мати виробленої думки про справу, як зможемо інших переконати?

Тут на переселенні втрата мови стала для нас загрозливою проблемою. Якщо її не розв'яжемо, будьмо певні, що чергова статистика Канади подасть дальше зменшення стану нашого посідання.

Всі знаємо, що мова є дзеркалом душі людини. Я б сказала, що мова — це душа народу. Господь Бог дав нам душу, збагативши її цінностями, яких не мають інші народи. До тих цінностів належить теж мова. Ми не маємо права противитися Божій волі, що в цьому випадку проявляється нам в обов'язку зберігати матірню мову. Очевидно, ми можемо вивчати інші мови, ними користуватися в публічному житті, але матірньою нашою мовою буде все та мова, якої навчила нас наша мати ще малими дітьми, засвоюючи нам ці чудові, ніколи незабутні слова: Бог, мама, тато.

Дорожім рідною мовою, любов до неї защіплюймо в молоденькі серця наших малят, отворім їм очі на правду, що ХТО ЗРІКАЄТЬСЯ МАТІРНЬОЇ МОВИ, ЗРІКАЄТЬСЯ САМОГО СЕБЕ, СВОЇХ БАТЬКІВ, СВОГО НАРОДУ!

Спитаймо себе ми батьки, хто забороняє нам говорити до наших дітей українською мовою? Хто забороняє нам піснею, розповіддю казок та байок засвоювати нашим малятам багатий засіб українських слів? Чи у всіх українських родинах відбувається цей корисний виховний процес?

Мова формує свідомість **дитини.** Якою буде її розговірна мова, такою буде й її душа. Українська матір записалася в історії нашого народу золотими буквами. Вона прикладом власного життя мостила своїм дітям шлях. Не інакшою повинна бути українська мати і тут на поселенні. Наш народ ще дальше в боротьбі за свою свободу. Не сміємо понизити прапору цієї боротьби! Доцінюймо вагу хвилини, в якій історія призначила нам жити. На одному з фронтів стоїмо ми — українські поселенці в вільному світі. Нашим завданням є не тільки подивляти наших братів і сестер там в Україні та на засланні. Нашим великим завданням є зберегти наше молоде покоління для свого народу. Мова — це один з могутніх засобів у цій боротьбі.

Нащо придадуться заяви, часто і публічні, про любов до свого народу, як насправді щось іншого робитимемо? На що здався труд наш, що його дотепер ми вклали, якщо не буде тих, хто, по нас прийшовши, перебере цінноші народньої душі, скарби духової і матеріяльної української культури? Ці пекучі питання ми порушуємо ще раз, бо від їх розв'язки залежить наше життя тут у вільному світі.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✤ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✤ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✤ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✤ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

„Не уступити з поля боротьби"

ЗАЯВА КИР МАКСИМА НА СВЯТІ ПОМІСНОСТИ

Старанням Ради Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви (Вінніпеґ, Канада) під проводом д-ра Михайла Марунчака, влаштовано в неділю, 19 листопада 1972 року „ДЕНЬ ПОМІСНОСТИ" у Вінніпеґу.

В Церкві св. Покрови при вулиці Бойд Архиєрейський молебень до Божої Матері в намірені Української Католицької Помісної Церкви відслужили два Владики: Митрополит Канади Кир Максим Германюк і Єпископ Луцький (Україна) Ісповідник Віри Кир Василь Величковський в асисті священиків: о. Шамбеляна Романа Добрянського, місцевого пароха, о. Декана Шамбеляна Иосифа Пуляка, о. крилошанина Семена Іжика, о. Антона Пакоша, о. Декана Всеволода Лугового, о. Петра Романишина і о. Романа Кисілевського, як капеляна.

Прекрасну і до сліз зворушливу проповідь про Пресвяту Богородицю, Опікунку і Покровительку України, виголосив Єпископ Страдалець Кир Василь Величковський. Згадав він також, що Українська Церква була від самих початків Помісною Церквою. Самоуправною Церквою і цій „Церкві, яка стільки натерпілася, належиться і тепер Помісність і Патріярхат". Так зворушений до сліз сказав представник Підпільної Української Католицької Церкви в Україні, Кир Василь Величковський.

Після Молебня в церковній авдиторії відбулася ділова і концертова програма присвячена справам Помісности і Патріярхату Української Католицької Церкви. Авдиторія була переповнена представниками організацій та численним громадянством. На сцені був бюст Верховного Архиєпископа Иосифа мистця Лева Молодожанина і напис „ЗА ЄДНІСТЬ — ПОМІСНІСТЬ — ПАТРІЯРХАТ!"

З рамени Ради Українських Організацій вступне слово виголосить проф. д-р Борислав Білаш. Глибоко змістовний і солідно опрацьований реферат змагання нашої Ієрархії та мирян в минулому і сучасному за Патріярхат для Української Церкви, виголосив д-р Михайло Марунчак, голова Краєвої Ради Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви.

Довгу промову про Помісність і Патріярхат, виголосив Митрополит Кир Максим Германюк. З напруженням всі слухали, як Митрополит докладно вияснював значення Помісности Церкви на Сході і Заході. Помісна Церква є тоді, коли має самоуправу, коли має свій центральний провід: Верховне Архиєпископство чи Патріярхат. Патріярхат має власть над Митрополитами і Єпископами. Його вибирає Синод Єпископів і про вибір повідомляє Папу. Помісна Церква — це душа даного народу. Українські Владики, які заключували Берестейську Унію домагалися, щоби Апостольська Столиця запевнила для нашої Церкви всі права і привілеї повної самоуправи цебто Помісности. Апостольська Столиця спеціяльним Декретом запевнила всі права для нашої Церкви. Там сказано, що тодішній Папа, а теж його наслідник і всі Папи повсякчас гарантують права. На жаль, в пізніших часах через різні політичні причини ця гарантія лишилася тільки на папері. В цьому є теж і наша вина, що за свої права ми не боролися. Ми повинні стати одним фронтом — сказав Митрополит Кир Максим — біля нашого Верховного Архиєпископа Кир Иосифа, який має і йому належаться патріярші права. Москва станула на перешкоді і не хоче, щоби ми мали свій Патріярхат і Папа, на якийсь час, справу Патріярхату відложив. Але це не значить, що справа є пропаща. До сердець не повинен закрастися сумнів. Там, де ми є, всі ми повинні включитися в боротьбу за права нашої Церкви. Не уступити з поля боротьби, аж доки не осягнемо Патріярхат для нашої Української Католицької Помісної Церкви! — так закінчив свою палку промову Митрополит Кир Максим. На закінчення зі соток грудей понеслась грімка пісня-молитва „Боже Вликий Єдиний".

Свято Помісности у Вінніпеґу пройшло з повним і великим успіхом.

о. С. Іжик

Пошукують

Документальних матеріялів, які мають безпосереднє і посереднє відношення до історії Української Галицької Армії, з метою їх опублікувати друком в 5-тому томі історії УГА. Маю на думці оригінальні або скопійовані зіраксовою чи офсетовою технікою накази як організаційні так і оперативні, а дальше дневники, звідомлення, протоколи і т.п., але ані спомини ані розвідки.

Особливо пошукую неопублікованих досі Наказів Начальної Команди УГАрмії і протоколів старшинських та інших зібрань чи сходин, конференцій, процесів зв'язаних з історією УГАрмії. Маю на увазі передусім ці матеріяли, якими користувався і мав в своєму архіві пол. Дійової Армії Олександер Доценко, опрацьовуючи свій „Літопис Української Революції". Як мені відомо, ці матеріяли, які використані (згаданим полковником Доценком) досі тільки частинно — знаходяться по цьому боці залізної заслони, мабуть у Канаді.

Я готовий заплатити умовлену ціну за оригінали, або за право їх скопіювати і цими історичними документами закінчу свою 5-томову історію Української Галицької Армії.

В цій справі ввічливо прошу писати на адресу:

D. Mykytiuk
386 Selkirk Ave.,
Winnipeg 4. Man.

ЧИ ДОГОДИТЬ ВОЛОДИМИР ЩЕРБИЦЬКИЙ МОСКВІ?

Олександер МАП

Відомо, що після усунення Петра Шелеста з посту першого секретаря ЦК компартії України його наступником став Володимир Щербицький. Його перша політична доповідь на пленумі ЦК компартії України була присвячена підготовці до 50-річчя утворення Радянського Союзу і виконанню відповідної постанови ЦК КПРС. Доповідач також торкнувся питань національної політики. Тому доповідь Щербицького звертає на себе увагу як матеріял, з якого можна робити певні висновки щодо напряму політичної діяльности нового партійного керівництва на Україні в одній із найважливіших ділянок життя республіки.

Очевидна річ, ідеться не про якусь політику компартії України, бо вона, як відомо, ніякої власної політики у будь-яких справах своєї республіки не має права провадити. Компартія республіки фактично нічим не відрізняється, наприклад, від звичайної обласної парторганізації в Російській федерації, маючи своїм завданням лише виконувати безпосередні вказівки керівництва КПРС у Москві. Тому і те питання, якому було присвячено останній пленум ЦК КПУ та доповідь Щербицького на ньому, сформульовано так: „Про підготовку партійних організацій республіки **по виконанню** постанови ЦК КПРС „Про підготовку до п'ятдесятріччя утворення СРСР".

Отже республіканська компартія тепер (відмінно від того, як це було ще навіть і в сталінські довоєнні часи) не може схвалювати власної постанови для своїх парторганізацій навіть у такій справі, як підготовка до ювілею Союзу, в якому Україна є нібито „суверенною союзною республікою". Навіть у такій справі компартія „суверенної республіки" мусить бути лише підганяйлом для своїх територіяльних парторганізацій у виконуванні ними безпосередніх вказівок із Москви.

На тлі такого стану речей, звичайно, від доповіді Першого секретаря ЦК КПУ на пленумі ледве чи можна сподіватися чогось нового та цікавого. Та все ж у зв'язку з недавньою зміною в керівництві компартії республіки, важливими є певні моменти в доповіді, що можуть служити показником того, які саме вказівки щодо політики на Україні має тепер нове керівництво. І треба сказати, що деякі деталі в доповіді Щербицького таки дають підстави для певних висновків. Так, наприклад, у доповіді, що стосується 50-річчю СРСР, ім'я його творця — Леніна згадано двічі, а ім'я Брежнєва — три рази. Або ще така деталь: у доповіді два рази спеціяльно підкреслено вирішальну ролю партії у творенні та в усіх успіхах Радянського Союзу, але чотири рази підкреслено спеціяльні заслуги в цьому „великого російського народу", його особливі високі якості та вагу дружби українського народу з російським. Взагалі спеціяльний наголос на славословленні в честь „веикого російського народу" дуже звертав на себе увагу в доповіді Щербицького.

Це славословлення особливо помітне на тлі того, що в доповіді немає ніяких слів похвали для українського народу, зокрема — щодо його вкладу в будівництво Радянського Союзу. А відомо ж бо, що формально перше звернення в справі створення Радянського Союзу вийшло з України, і цей факт при потребі досить радо підкреслюють у радянській пропаганді. Зате в доповіді Щербицького повно лайливих слів на адресу так званого „українського буржуазного націоналізму" та закликів до боротьби проти нього. Причому в доповіді, що присвячена загальносоюзному півсторічному ювілеєві, мова йде лише про „український націоналізм" та ще про „сіонізм", як нібито дві головні небезпеки. Ніякої згадки немає про те, що спеціяльно говорив і писав Ленін при створенні Радянського Союзу, як про головну небезпеку для дружнього співжиття народів радянських республік а саме: про великодержавний шовінізм. І це незважаючи на те, що саме тепер у Радянському Союзі взагалі, а на Україні зокрема, цей великодержавний шовінізм розрісся до потворних розмірів. Коли ж, незважаючи на це, керівник компартії України говорить лише про „український буржуазний націоналізм" та „сіонізм", то що це значить? Адже цим самим він кидає тінь на ті народи, серед яких, мовляв, такі небезпечні явища існують. І виходить, нібито лише один народ у Радянському Союзі є носієм усіх радянських чеснот. А це і є **проповідь великодержавного шовінізму.**

Та чи не найбільше звертає на себе увагу в доповіді Щербицького його дивна заява про те, немовбито в стосунку до творчої інтеліґенції в Україні, а зокрема до творчої діяльности українських літераторів і мистців, за його словами „інколи допускається лібералізм". Це говориться в той час, коли в Україні вже роками шаліє терор КГБ, спрямований передусім проти української творчої інтеліґенції та порти виявів будь-якої вільної думки, що її поборюють саме під назвою „лібералізму". Від початку ж нинішнього року цей терор в Україні набув особливо великого розмаху. Понад 200 діячів української культури та громадського життя заарештовано і частинно вже засуджено таємними судами, переважно за самі лише вислови критичної думки щодо сучасної національної політики в Україні. Серед жертв цього терору зокрема є такі видатні представники української творчої інтеліґенції, як письменники й журналісти молодших поколінь — Іван Дзюба, Іван Світличний, Євген Сверстюк, Вячеслав Чорновіл, Михайло Осадчий, Ігор Калинець та інші! Також під моральним терором перебувають: письменники Борис Антоненко-Давидович, Олександр Бердник, літературознавець Віктор Іванисенко, мистець Іван Гончар та інші.

І в цей час керівник компартії республіки заявляє, що в стосунку до творчої інтеліґенції на Україні „допускається лібералізм". Значить, з його доповіді виходить, що мало ще душать українську творчу інтеліґенцію, українське національне культурне життя, і він фактично закликав до ще більшого „закручування гайок".

Ось такі висновки можна зробити щодо тих вказівок керівництва КПРС, які знайшли свій вислів у доповіді Володимира Щербицького на останньому пленумі ЦК КПУ.

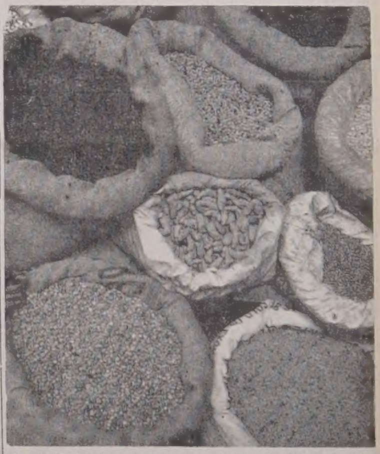

НА БАЗАРІ В НАЗАРЕТІ ПРОДАЮТЬ НАСІННЯ РІЗНИХ РОСЛИН.

Їдемо на прощу

(закінчення з стор. 2.)

турних пам'яток виплачує допомогу на віднову та вдержування церков та святинь. Кожне віровизнання теж святкує свої свята: жиди в суботу, мусулмане в п'ятницю, а християне в неділю. З уваги на те, кромі тижневих святочних днів, в Ізраїлі є ще 21 обов'язкових святкових днів, які святкує котресь із трьох віровизнань, а враз з ним мусять їх святкувати й мешканці Ізраїля інших віровизнань, або бодай не відкривати в ті дні своїх підприємств чи робітень. Стільки офіційних свят нема в жодній державі в світі.

Споміж мешканців Ізраїля чи не найцікавіші друзи, що відлучилися від мусулман, а в Палестині живуть від 9-го сторіччя. Вони не носять арабських накрить голови (хустки або завої — турбани), але кримкові шапки. Вони ненавидять арабів й є льояльні до Ізраїля. Багато з них служить в ізраїльському війську, де мають славу найкращих вояків. Займаються головно випасом худоби та овець. Живуть вони в 18 селах в південній частині Ізраїля, в Галилеї, звідки щороку 24 квітня відбувають прощу до гробу тестя Мойсея-Єтро. На зайнятій Ізраїлем від Сирії території узгір'я Голян живе ще дальших 8,000 друзів, які щороку, 25 серпня відбувають прощу до гробу свого святого Яфурі. Друзи мають в ізраїльському парляменті одного посла, а інші араби п'ятьох, з яких один є віцемаршалом Ізраїльського сойму.

Ми вернулися знова вузькими вуличками до нашого готелю. По дорозі ми знову оглядали стоянки з овочами, насінням та яриною, що її виставили на продаж продавці овочів та ярини. Деякі з наших прочан купували то помаранчі, то яблука, чи великі, синяві, спілі сливи, щоб їх забрати до готелю. Хоч в готелі до кожного харчу нам подавали теж овочі: яблука, помаранчі або сливки, які нашим прочанам таки добре смакували.

102 держави проти вільної телевізії

На Генеральній ансамблеї ОН відбулося голосування в справі свобідної передачі телевізійних програм до різних країн світу. Проти того виступив різко представник СССР, який казав, що свобідна передача телевізійних програм до різних країн світу може спричинити чимало клопоту урядам деяких держав. Тут, мабуть він мав на думці СССР, де совєтські громадяне могли б побачити, як проживають люде в вільному світі. Під час голосування 102 держави заявились проти свобідної телевізійної передачі до інших країн.

ГОЛОС МАЄ МЕНОР ЕДМОНТОНУ

НОВА СИСТЕМА МІСЬКИХ ТЕЛЕФОНІВ

З днем 6 листопада ввійшла в життя нова система телефонів до різних відділів та бюр едмонтонської міської управи, не лише в самому будинкові міської управи, але й до тих, що приміщені в інших будинках.

Ця нова система називається „СЕНТРЕКС", яким то словом послуговуються телефонічні компанії для означення нашої автоматичної сцентралізованої телефонічної системи. Ця нова, вповні автоматична телефонічна система, що опирається на електронічній сполуці, дасть можливість застосування вповні нової і, треба додати, далеко скорішої та більш догідної методи для телефонічного зв'язку з різними відділами міської управи. На місце нашої дотеперішної централі, яку обслугувано людськими руками й яка приміщувалася в будинкові міської управи, наше влаштування „Сентрекс" міститься тепер в будинкові Едмонтонської телефонічної централі при 104 авеню та 104 вулиці.

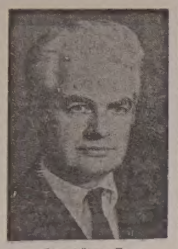

мейор Айвор Дент

В нашому постійно мінливому світі, де увесь час відбувається технологічний поступ, телефонічне урядження постійно стає перестарілим й вимагає постійної модернізації. Одним із таких технічних поступів є телефонічна система „Сентрекс". Дещо більше, як 10 років тому. Канадська телефонічна компанія Белл дійшла до переконання, що комбінована телефонічна централя враз із автоматичним урядженням для сполуки багатьох телефонічних проводів ставалася щораз то конечнішою потребою, щоб могти належно обслужити скоро зростаюче число будинків в центральному осередкові Монреалю. Щоб піти назустріч тим вимогам та омнути закладання телефонічного урядження для багатьох телефонічних ліній в великих будинках в різних округах міста, компанія Белл збудувала безпосереднім телефонічну лінію для обслуги клієнтів і злучила її з частинними телефонічними урядженнями з багатьома великими підприємствами в Монреалі.

Два роки пізніше Канадська телефонічна компанія Белл та Американська телефонічна та телеграфічна компанія об'єднали свої досліди й встановили спеціяльну лябораторійну кодмісію, яка мала устійнити, яких телефонічних сполук вимагає діяльність великих підприємств. То дало в висліді дальший розвиток централізованої автоматичної системи для телефонічної сполуки та ступневе усунення перевантаженого телефонами й дещо перестарілої системи дотеперішної телефонічної системи, якою ми досі послугувалися, а якою користуються ще й сьогодні багато великих бюрових комплексів.

Для устійнення назви для цього телефонічного урядження, що працює за допомогою окремої централі, прибрано назву „сентрекс". З закладанням системи „сентрекс", урядження для телефонічної сполуки міститься звичайно в головному будинкові телефонічної компанії для переведення телефонічних сполук, з дуже малим додатковим технічним урядженням та контролею в будинкові клієнта, що користується тою системою. Телефонічна система „сентрек" має багато перевагу над давною системою для звичайної телефонічної сполуки. З уваги на те, що вона має безпосередну телефонічну сполуку до поодиноких і всіх телефонів в будинкові, де міститься багато бюр великих компаній, вона може дати далеко скорішу й догіднішу телефонічну сполуку. Якщо йдеться про телефонічну систему різних відділів управи міста Едмонтону, то телефонічна система обслуговує прибл. 800 телефонічних ліній. Тому, що нова система може перекинути всі телефонічні розмови з одної централі „сентрекс" до другої, то вможливлює безпосередну телефонічну сполуку з кожним телефонічним апаратом без допомоги телефонічного посередника. Вона дозволяє також мати телефонічну сполуку з усіми телефонічними лініями відділів управи міста. Нічні телефонічні заклики можуть бути відповіджені з кожного телефонічного апарату.

Поминаючи значно скорішу обслугу, нова система причиняється теж значно до зменшадження видатків. Зменшилося число обслуги, що її було потрібно для обслуги того самого числа телефонічних сполук в давній системі. Тому, що велика частина урядження є приміщена в централі телефонічної компанії, телефонічне урядження в будинкові міста займає тепер далеко менше місця. Зменшилися теж поважно кошти вдержання приміщення для телефонічної централі, тому що ціла система є більше сцентралізована.

Попри вищезгадані є ще й деякі інші удогіднення з нової системи. До неї можна додати в кожний час уліпшення та нові винаходи, скоро тільки вони появляться. А в наших днях та нашому часі скорого наукового та технологічного поступу це має дуже велике значення. При допомозі нової системи можна докладно вести точні обчислення всіх рахунків за заміщеві розмови й предкласти їх відтак клієнтові.

„Сентрекс" має ще й дальші великі користі. Його можна завжди достосувати до кожночасних потреб. Якщо якийсь відділ міської управи зростає або переноситься до іншого приміщення, система „сентрекс" є досить гнучкою, щоб можна її достосувати до того без ніякої непотрібної проволоки. Вона теж дозволяє поодиноким особам, що користуються телефоном, мати телефонічний апарат із гудзиками до потискання або звичайний апарат до накручування.

Заки буде видрукувана наша нова книжка із списком власників телефонів у Едмонтоні, що станеться щойно в березні чергового року, наш теперішний список телефонів не буде служити для користування новою телефонічною системою. Для нового списка нових чисел телефонів просимо користуватися списком, що ми його подали в „Едмонтон Джорнал" із п'ятниці, 3 листопада. Зберігайте цей список у вашій телефонічній книжці аж до появи нової телефонічної книжки. Очевидно, що буде чимало таких едмонтонців, що не мають під рукою цього списка нових чисел телефонів міської управи. Їм залишається лише довідатися про число відповідного телефону в бюрі інформацій телефонічної централі. Але ці труднощі закінчаться з появою нової книжки абонентів телефонів у Едмонтоні.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

ЛИСТОПАД — ГРУДЕНЬ

Двомісячник української книжки

ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

„Розвинути в наших дітей постійну потребу „співжити" з рідною книжкою — це головна мета праці рідних шкіл. Основна база для розвитку нашої дитячої літератури — це наші рідні школи, і наші шкільні діти і їх батьки".

Із спільного звернення Шкільної Ради УККА, Об'єднання Українських Педагогів Канади і ОПЛДМ — Об'єднання Працівників Літератури для дітей і молоді.

„Боротьба за українську душу дитини — це таке велике завдання, що найбільші матеріяльні й моральні жертви можна принести в ім'я цієї великої ідеї".

Євген Онацький, УМЕнциклопедія — Олена Пчілка.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнес-від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морегдкові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандролькі з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35%

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Посвячення дому п-ва А. Подільських в Едмонтоні

Неділя 8 жовтня ц.р. записалася милим спомином в родині Августина й Анастасії Подільських. Тієї неділі відбулося посвячення їхнього дому, що його доконав парох церкви св. Юрія Побідоносця о. В. Тарнавський. Це родинне торжество зібрало в гостинному домі п-ва Подільських рідних та приятелів, які щиро вітали господарів у їхньому новозбудованому та привітному домі.

По чині посвячення відбулась гостина, яку приготовили Маруся й Левко Залуцькі, Маруся й Василь Гошко та Анна і Дмитро Кругляки — найблищі в родині п-і Анастасії Подільської.

Господар гостини Левко Залуцький, вітаючи господарів від усіх приявних, побажав їм щасливого життя та потіхи з синів, які є не тільки потіхою для батьків, але і надією для нашого народу і Церкви.

Отець парох у слові привіту підкреслив черти характеру п-ва Подільських, що можуть послужити прикладом для неодної нашої родини. Коли б багато таких родин мала українська спільнота тут на поселенні — говорив о. парох — ми б ясно дивилися в наше народньо-церковне майбутнє. П-во Подільські є прикладними членами парафії св. Юрія Побідоносця, вірними дітьми народу, жертвенними членами багатьох українських організацій. Їхні малолітні ще діти Ігор, Андрій і Тарас одідичили від своїх батьків небуденні таланти. Прегарно співають своїми ще діточими голосами, мають великий хист декляматорів, є вівтарними дружиниками у своїй парафіяльній церкві, членами Юного СУМ-у. Якщо можна чогось бажати щасливим і прикладним батькам — кінчив своє слово о. парох — то хіба одного: щоб Господь Бог не випускав із своєї всемогутньої опіки родину Подільських та дав добрим батькам щастя бачити хоч одного їхнього сина українським священиком, що використає Богом йому дані таланти на службу рідній Церкві та рідному народові.

Дякуючи за чин посвячення дому та за приготовану гостину п. А. Подільський висловив від себе, своєї дружини та синів радість з приводу милої несподіванки та запевнив усіх, що і в майбутньому будуть вони обоє такими ж, як дотепер — щирими для родини та приятелів.

Серед милої розмови та пісень проходив безжурно пополудневий час тієї пам'ятної неділі в домі п-ва Подільських. Щоб закріпити її в тривалому спомині, приявні обдарували щасливих господарів пам'ятковим даруном.

На пропозицію п. В. Гошка переведено між приявними збірку на прес-фонд „У.В.", що дала $18.00.

Приятель

Ванкувер, Бр. К.

СИНЬО-ЖОВТИЙ ПРАПОР ПІДЧАС ПРОПАМ'ЯТНОГО ДНЯ ПІД СЕНОТАФОМ ВАНКУВЕРУ

Рік річно, як скрізь по цілій Канаді, громадяни Ванкуверу вшановують день 11 листопада. Під час вшанування поляглих вояків у двох світових війнах збираються комбатанти, й частини регулярного війська всіх трьох родів зброї та їхні кадети під пам'ятником поляглим (сенотафом), щоб молитвою, співашням релігійних гимнів та словом спом'янути тих, що не вагалися покласти своє молоде життя в боротьбі за ідеали.

Кожного року між комбатантами-ветеранами виступає і наш малий відділ українських ветеранів з синьо-жовтим прапором на якому видніє золотий тризуб. Організатором цього малого відділу, що несе в парадному поході наш прапор, а відтак держить цей прапор у рядах разом з іншими ветеранами є п. М. Заяць, кол. хорунжий УНА, член Стрілецької громади Ванкуверу, який де тільки може маніфестує своє українство та закликає до цього й інших українських людей. Завдяки йому і цього року мавя наш національний прапор між прапорами комбатантських організацій Ванкуверу, зокрема між двома великими прапорами Канади. Цим прапором любувалися всі ті наші українці Ванкуверу й околиці, що мають колорові телевізійні приймачі, бо наш прапор мавя кілька секунд на цілому екрані під час передавання поминок під пам'ятником поляглим.

Цього року почесну чоту несення прапору творили такі комбатанти: І. Балан, що ніс і держав прапор та М. Корніщак від канадських-українських ветеранів, М. Заяць і І. Івасюк від УНА та Е. Щерба від УГА. Ці три послідні поклали вінок під сенотафом від українських ветеранів. Кожного року, під час канадсько-американської зустрічі під „луком миру" на границі ЗДА і Канади також повіває український національний прапор між різними прапорами багатьох національних груп, що виступають з різними концертовими точками на травниках біля „луку миру".

Цього року під сенофатом бажали взяти участь у поминках по поляглих вояках також ветерани німецького Вермахту і СС, що приїхали до Канади як емігранти, але їх до цього не допустили, бо ж „як можуть стояти плече об плече колишні вороги з канадськими кол. вояками", як висиновали то проводи канадських комбатантських організацій. Однак рядове вояцтво та багато старшин не погоджувалися з рішенням проводів, бо ж „як можна устійнити мир між людьми, коли в першу чергу ворогується з тими, що по волі чи по неволі боролися у ворожих рядах". Широко про це писала місцева преса, коментуючи на всі лади рішення і заперечення.

П. Матвій Заяць хотів би передати організацію що річної почесної чоти прапороносців комусь з молодших ветеранів, але ніхто не хоче перебрати від нього почесного діла поки живе і діє кол. хорунжин УНА п. М. Заяць. Нехай приклад цього все боєвого патріота ще довго живе між українцями Ванкуверу й Ванкуверщини, бо „слова тільки вчать, а живий приклад потягає".

Учасник

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

СВІЙ ДО СВОГО

В. ГАВРИШ

В моєму селі про той, згодом дуже популярну й, клич не могло бути й мови. Бо той клич, який в першу чергу, пригадував нам, щоб ми йшли полагоджувати всі наші закупи до своїх, у той час не мав у нас ніякого приміненння, бо в нашому селі тоді не було ніякої нашої української крамниці. В нас у селі були дві крамниці й їх власники ми були два жиди. Хаїм був на захід від нашої хати, біля дороги, що вела з Білобожниці вдолину до Білого потока, а другий Авамко, або, як у нас всі його називали, Абрамко, був на схід від нас, у віддалі приблизно тів самій дорозі. До крамниці Абрамка дорога вела попід невисокий горбок на верх, де жили теж наші селяни-господарі. Мешканці села, що жили у східній частині, ходили за всіми закупками до крамниці Абрамка, а ті, що жили в західній частині, ходили до крамниці Хаїма. Хиба, як у одній крамниці чогось не було, або не вистарчило, тоді йшли до другої крамниці. Але назагал усі держалися „свого" жида. Так виглядав практично в нашому селі клич: свій до свого.

Ми всі з нашого кута купували все в Абрамка, а деколи й йому ставали в пригоді. Пам'ятаю, як сьогодні, як раз Абрамко попросив мою маму, щоб вона сказала моєму братові, щоб він завіз деякі його речі, переважно закуплені в нашому селі продукти, як яйця, масло тощо, до Чорткова, а звідти привіз товар до крамниці, який він зажмовив. Мій брат Степан вибрався в дорогу перед полуднем. Він запряг до саней тих самих коней, через яких згинув у нещасливому випадкові мій батько й вибрався в дорогу. Він набрав на сани чимало всякого рода сільських продуктів, що Авраамко накупив й продав їх до Чорткова а тепер мій брат мав їх туди доставити. З важко навантаженим возом він пустився в дорогу. Він виїхав з подвір'я Авраамкового будинку й пустився їхати дорогою, що йшла попід горбком, у напрямі тої дороги, що вела до Білого потока, до Білого, а далі й до самого Чорткова. Але наші коні зробили з братом те саме, що колись їа батьком. Вони не були навчені придержувати саней, сани їх погнали й вони, під натиском саней, побігли з горба від Абрамка в долину, вгнаялися на дорогу, що вела до Білого потока а там сани важко навантажені продуктами, полетіли вдолину, волочачи за собою коней. Один кінь зломив ногу й його треба було застрілити, а другий звихнув ногу й наш сільський ветеринар-костоправ держав його на шнурах через цілий тиждень, заки рана загоїлася й нога перестала боліти. Правда, що він викулявся із того каліцтва, адже права нога залишилася нищою на задній лопатці. То йому ніколи не поправилося й я, як їхав до Канади, його таким і залишив.

Оттак у нас виглядала справа переведення в життя клича „свій до свого", якщо йшлося про купно різних речей у своїй крамниці. Наших крамниць у нашому селі не було й ми всі закупи полагоджували в „наших" жидів: Хаїма та Авраамка. Ми робили їм деколи вигоду, а того одного разу, як моя мама хотіла зробити вигоду „нашому" Абрамкові, скоїлося нещастя й ми стратили одного коня зовсім, а другий став калікою. З того приводу не було ніякого непорозуміння. То був нещасливий випадок, за який ніхто не відповідав. Ми стратили коня, але нікому навіть не прийшло на думку домагатися від Абрамка якогось відшкодування, чи бодай частинної заплати за вбитого коня, хоч мій брат їхав спеціяльно до Чорткова, щоб поладнати Абрамкові орудки. Такі були в тому часі відносини в нашій Галичині й у нас „свої" були „свої" жиди . . .

Я вже мабуть згадував давніше, що, як наші поселенці приїхали до Канади, то їм зразу таки дуже недоставало „наших" жидів, які купували би в них їхні продукти та збіжжя, а їм доставляли все, що потрібне в хаті та в господарстві. То не було тоді нічого дивного. Наші люди були до того привикли й пізнішого клича: свій до свого" були би тоді ніяк не могли перевести вжиття, бо ніякого „свого", — торгівця ані своєї крамниці, кромі „своїх" жидів тоді в нас не було . . .

Ланівці, Саск.

ЖАЛІБНІ ВІДВІДИНИ СВОЯКА

бл. п. Іван Сікорський

Нераз чуємо, як на полі битви тяжко ранений вояк тужить і проситься до дому, до рідні. Так само буває, що тяжко досвідчена людина бажає до дому, до рідних. Подібна подія відбулася в родині Сікорських з Ланівець, яка недавно зі смутком зустрічала домовину померлого Івана Сікорського, переслану з Торонта, Онт.

Дня 11-го жовтня ц.р. родина Сікорських сповнила послідну волю свого покійного брата Івана, який бажав, щоб по його смерті похоронити його тіло в рідних Ланівцях, біля своїх батьків.

Бл. п. Іван Сікорський народився 1913-го року, у фармарській околиці, в Ланівцях, Саск. Тут він зростав, вчився в школі, тут і подружився. Як багато інших наших людей, молоді подруги в 1938-му році виїхали до промислової провінції Онтаріо, щоб там шукати кращих можливостей прожитку. Однак не довго суднлося покійному Іванові тішитися сподіваним щастям. Недуга та інші житеві досвіди товаришили йому на дорозі життя.

Покійний Іван полишив жінку Марію, одну дочку Розалію Голт в Оквил, Онт. та одного сина Василя в Торонті, одну сестру Стефанію Габрух в Саскатуні, трьох братів Володимира і Михайла в Альвені та Павла в Саскатуні.

Дня 10-го жовтня ц.р. в Похоронному заведенні в Саскатуні, в присутности численної родини і приятелів о. І. Олійник відслужив за покійного Панахиду. Наступного дня відбувся його похорон в Українській Католицькій Церкві в Ланівцях, до якої ходив бл. п. Причастя і там дружився. Іван, там приняв перше св. Похоронні богослуження відправив місцевий парох о. Петро Гронський. Він теж виголосив гарне, повчаюче слово. Від покійного зложив родині подяку за християнську любов. Родина, яка, не зважаючи на кошти та невигоди, хоче сповнити останню волю померлого, заслуговує на признання від людей, а благословення від Бога.

По похороні відбувся поминальний обід в Парафіяльному Домі, в якому часто покійний брав живу участь в культурних і товариських програмах. Тепер вдячні лановецькі громадяни сповнили його останню волю, поховали та згадали „незлим тихим словом". Під час обіду перевели грошеву збірку на добродійні цілі, з якої 20.00 дол. призначено на пресовий фонд „Українських Вістей". Щира подяка учасникам похорону і жертводавцям, а покійному Іванові „Вічная Пам'ять".

Учасник

Лише один концерт

„ЧАР ХРИСТОВОГО РІЗДВА"

Концерт колядок в різних мовах, між ними теж в українській

Польський співак-соліст

Ян Левандовскі

з групою артистів-співаків із Польщі, Европи, Канади та ЗДА відспіває низку колядок

в Ювілейній Авдиторії

в суботу, 9 грудня, в год. 8.30 вечора

Квитки в Mike's Newsstand і Польській Касі — 11731 - 95 Ст.

Новий Київ, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ САМОЇЛА

бл. п. Василь Самоїл

В вівторок, 12-го вересня, упокоївся в Бозі, по короткій але важкій недузі, бл. п. Василь Самоїл, проживши 74 років.

Покійний Василь приїхав до Канади 1904 р. з села Буців, повіту Перемишль, Україна і поселився в околиці Нового Києва. В 1921 р. він одружився з Анною Журавель. Разом з дружиною жили на фармі і виховували своїх діточок: одну дівчину Славку і трьох хлопців: Володимира, Людвика й Едварда.

Коли їхній найстарший син Володимир помер по короткій недузі, в 1967 р., Василь продав свою фарму й перейшов жити до міста Вегревіл.

Дружина бл. п. Василя Самоїла померла в 1970 р.

Обоє Самоїли були глибоко віруючими людьми. Були діяльними членами церкви в Новому Києві, а пізніше в Вегревіл. Також були членами Народнього Дому.

В домі покійних перебували священики, що приїздили в той час з Мондеру на богослуження.

Покійний Василь був довголітним, заслуженим старшим братчиком в церкві.

Похорони покійного почалися в п'ятницю, 15-го вересня панахидою, яку відслужив о. І. Головійчук в українській католицькій церкві Пресв. Трійці у Вегревіл. На другий день, в церкві св. Вознесення в Новому Києві відправлено дальші похоронні богослужби зі св. Літургією.

В часі св. Служби Божої о. М. Ничка ЧСВВ виголосив проповідь. При кінці парох о. д-р П. Литвин попращав покійного від дітей, родини, парафіян і друзів.

Тіло покійного спочило біля могили дружини та сина на цвинтарі в Новому Києві.

Після похоронну відбувся обід в залі Народнього Дому. Тут о. М. Ничка ще раз промовив і в імені родини подякував всім, що прийшли з поміччю, потіхою та розрадою дітям і родині покійного.

На кінець о. парох подякував за молитви, пожертви на св. Служби Божі і за всю прислугу, зокрема паням з ЛУКЖ.

Присутний

З нагоди смерти і похорону бл. п. Василя Самоїла прислано 15 дол. на пресфонд „Вісті".

Щиро дякуємо за пожертву, а покійному Василеві Самоїлові нехай дасть Небесний Отець вічне царство і вічну пам'ять.

ТОРЖЕСТВО 20-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ І 10-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ПАРАФІЇ В НЮ ВЕСТМІНСТЕР, БР. К.

о. Б. ГАНУШЕВСЬКИЙ

Частина перша

Після торжеств, що відбулися у Ню Вестмінстері цього року, як спільне свячене, день матері, храмовий празник, та спільно з усіми парафіянами ванкуверщини: 80-річчя народження Верховного Архиєпископа і кардинала Йосифа та привітання Владики Василя (Величковського), ці два ювілеї увійшли в історію парафії як найкраще зорганізовані й торжественно відбуті з найбільшим до тепер числом учасників у церкві й залі, як священиків, так і мирян.

20 років праці церковної громади Ню Вестмінстеру за нею. Перше її десятиріччя позначилося більшими неуспіхами, ніж успіхами. Друге десятиріччя увійшло в історію парафії, як період наполегливої праці й молитви за довершення великого діла: побудови церкви й залі.

АРХИЄРЕЙСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ

Святкування почалися привітанням Владики Ніла перед церквою, у неділю, 24 вересня вранці. Привітав Владику хлібом і сіллю один з найбільш заслужених піонерів парафії п. Іван Бабець, жтитор і доброчинець, який був двічі головою парафіяльного комітету у відповідній парафії, потім заст. голови й довголітним старшим братом та разом з дружиною Евою дав про церковні городи. Ева ще тепер є старшою сестрицею. У дверях церкви привітав Владику парох, о. протопресвітер Б. Ганушевський, передаючи ключі церкви. Диякон, о. І. Кротець, душпастир церкви св. Володимира і Ольги з Чікаго заспівав „Нехай благо ловить тебе Господь із Сіону" і 48 співаків мішаного хору церкви Покрова Пресв. Богородиці з Ванкуверу заспівали „Будь ім'я Господне благослов'є не!" Ця пісня Бортнянського, під орудою п. В. Шмігеля, відразу надала настрою ювілейним святкуванням.

До Арх. св. Літургії співслужили о. Б. Ганушевський, парох, і о. Ю. Слота ЧСВВ, душпастир з Ванкуверу. Крім о. Кротеця, дияконував ще о. І. Кратко, парох Сурреї. Церква була вщерть набита людьми (прибл. 350). Багато людей приступило до Сповіді й св. Причастя. Причащали Владика Ніл і о. парох та, на зміну, о. Слота в асисті дияконів. Слово Преосв. Кир Ніла глибоко встрявало в серце й розум учасників св. Літургії. Владика навчав людей глибокої віри в Бога, скеровуючи їхні думки на вічні правди, відривав людські душі зі землі піднесив їх до Бога. Слова Владики були бальзамом на змучені душі.

ПАНАХИДА

Після св. Літургії Владика Ніл відслужив панахиду за душі душпастирів цієї парафії, себто преп. о. Хр. Кондратюка ЧСВВ, що відправив першу св. Літургію у 1944 р. у Ню Вестмінтер-Квінсборо та о. М. Білика, першого постійного пароха наданого 1953 р. і за душі 23 померлих піонерів-основників та членів парафії. З Владикою сослужили всі священики, а вівтарні хлопці (8 їх було) услугували. О. Парох подякував Владиці й священикам, хорові й усім учасникам торжеств за участь і відпрану та запросив усіх на бенкет до парафіяльної залі.

БЕНКЕТ І КОНЦЕРТ

Після св. Літургії почався ювілейний бенкет. На початку, заки почато молитвою, малі Л. Солтис і Дж. Лукій піднесли квіти Владиці, традиційні в Ню Вестмінстері червоні троянди а малий Джералд сказав вірший-привіт, шепеляючи, бо

о. Б. Ганушевський

ж він має тільки 7 років. Обоє мали гарні народні строї. Під кінець бенкету голова параф. комітету і рівночасно господар бенкету М. Блажейко сказав гарне коротке слово, повне віри й любови. Потім представив головний стіл. Зі свячеників був ще о. К. Барклей, парох Річмонду, була й представниця сестер-черниць с. Рожа з Едмонтону та п-і Ганушевська й п-і Кратко, піонери парафії Бабеці і Васильчуки. В. Васильчук є довголітним, старшим братом, а його дружина Катерина кол. голова ЛУКЖ, яка все помагає жінкам у кухні ще й тепер, п-і П. Макара, дружина бл. п. Якова (Джека), першого голови параф. комітету з-перед 20 років, ктитора і добродія, у сліди якого ступає його дружина, що обдаровує церкву чим може й виконує тяжку працю постійно в кухні разом з іншими жінками, кількаразова голова ЛУКЖ п-і О. Котелко і кол. довголітня вчителька рідної школи, п-а Л. Котелко голова УКЮ і Л. Бабець, голова вівтарної дружини хлопців. М. Блажейко відчитав привіти від Блаженнішого Кир Йосифа і о. В. Мартиника, пароха Калгар — на 20-річчя парафії та привіт Верх. Архиєпископа Блаженнішого Кир Йосифа з приводу 30-річчя священства о. Б. Ганушевського, що саме випав на три дні перед торжествами. Після цього М. Блажейко склав від імені парафіян щирий привіт і побажання парафії о. Б. Ганушевському, який почав уже 10-ий рік свойого душпастирства в Ню Вестмінстері. Промовцями були: п. І. Бабець, який подякував Владиці за позичку на будову церкви яка збереже добре ім'я українців у цім місті. О. І. Кротець з Чікаго склав привіт від своєї парафії, одної з найбільших на переселенні, яка несе високо прапор зберігання рідних традицій; о. І. Кратко пригадав учасникам, щоб зберігали українські традиції та не стидалися українського імени; о. Б. Ганушевський розказав про початки парафії на основі документів і розповіді піонерів, про її успіхи й невдачі протягом 20 років, і Преосв. Кир Ніл в жар тівливий спосіб, повний доброго настрою, з приводу вдалого торжества й успіхів парафії, дякував о. парохові й парафіянам за щиру працю і жертвенність на Божу славу і спасення душ. Склав признання за розуміння сплати довгу та сказав, що вже між 60 і 70 тисяч довгу сплачено протягом м. чотирьох років, що є великим осягом ще не дуже численної парафії. Вкінці побажав дальших успіхів уділяючи Архиєрейського благословення усім.

Після бенкету відбувся милий концерт дітей рідної школи, що заспівали три пісні розучені п-ю Ф. Лукий і о. парохом, який акомпанював на піяні. Малий Дж. Лукий відіграв дуже гарно два куски на акордеоні, а група танцюристів, курсу танків відтанцювала три народні танки.

Курс танків ведуть п-а Л. Котелко й п. Н. Ахтемійчук. Як бенкет так і концерт пройшли скоро завдяки доброму плянуванні й підготові. До столів обслуговували молодші жінки з ЛУКЖ і дівчата з УКЮ. Ці останні причинилися також ленти в притворі церкви. Дехто потім ще довго розмовляв з Владикою та священиками. Декорацією головної стіни зайнялися о. парох і п-і О. Котелко. Великою прикрасою церкви стали дві великі намісні ікони Спасителя і Богородиці намальовані І. Денисенком та зафундовані парафіянами, а також новий золотистий фелон.

З приводу 20-річчя заснування парафії та 10-річчя її відновлення о. Б. Ганушевський опрацював пропам'ятну книгу величиною 2x3 стопи. Призбирані фотографії, вирізки з газет, дописи, летючки, повідомлення, ленточки з приводу торжеств, концертові програми тощо дають багатий матеріял для будучого історика парафії та основу для видання друком Пропам'ятної книги в 25-річчя оснування парафії, за 5 років. Книга починається 1942 р., в якому побудовано першу греко-католицьку церкву в Ню Вестмінстеру,

(продовження на стор. 7.)

Сангудо, Алберта: – в першу річницю смерти бл. п. Анни Мали

Іван Мали і Анна подружилися 29 квітня 1938 р. Вони купили гомстед 10 миль на полудень від Сангудо. Не мали вони ані машинерії ні худоби, лише буду-шек на 12-16 стін а в шеку пічку й то не власну, а позичену в краяна Николи Островерхи.

Шек був з льогів, обліплений глиною, піддога з нетесаних дощок, така сама була й стеля.

Подивилася жінка на ту „хату" тай і каже на другий день, як ми спровадилися тут жити: „Маєш тут який рискаль"? Нема — кажу. „То йди позич в когось". „А пощо"? — „Треба копати глину, й ліпити хату, щоб гарно виглядала". Вона не турбувалася тим, що то бідний шечок, але була вдоволена, що то своя власна хатина й що тут ми обоє будемо жити.

Я пішов позичив рискаль, накопав глини, приніс води й ми обоє почали місити. Ця праця не була для нас важкою. Ми були молоді, то для нас це була забава.

бл. п. Анна Мали

Родичі дали жінці корову. Я косив траву поміж лозами, а вона складала в копиці й було чим її в зимі годувати. З тієї корови ми розплодили худобу.

Грошей у нас не було, бо й ніхто тоді їх не мав. Як нам треба було щось купити то я позичав грошей у сусідів і відтак відробляв. Корчували ми фарму й нераз моя жінка більше зробила від мене й посміхалася з мене, що мене перегнала в праці.

Збудував я піч і вона в тій печі все пекла. Горяч печі вона міряла власною рукою. Наші сусіди, що належали до різних націй, дивувалися, як так вона за допомогою руки вгадати температуру.

Я мусів ходити до роботах, а вона залишалася дома. Як я ішов першого року „на жнива", в нас в хаті був лиш один доляр. Я хотів його лишити жінці, але вона казала, що має в хаті хліб і молоко — а мені в дорозі може придатися мати цента в кишені... Приготовила мені сендвічів на дорогу й я поїхав до Кемрозвз. Зліз з вантажного поїзда, а фармар питає, чи я випадково не шукаю роботи. Коли я потакнув, він забрав мене зі собою. Як я дістав працю я вложив доляра до конверти й відіслав жінці.

Ми обоє викорчували 40 акрів лісу, заки з'явилися машини, які почали нищити ліси. Ми працювали довгі години кожного дня, щоби на старці літа могли спокійно жити. І так ми виробили цілу фарму. Але та важка праця підкопала її здоров'я і наші пляни та мрії не сповнилися. В молодому віці вона відійшла з цього світу.

Я залишився самий, а те все минуле стоїть мені перед очима. А з очей безперестанку течуть сльози. Як я помру, то мабуть, моя домовина буде плакати.

Спи вічним сном, моя дорога жінко; нехай тобі канадська земля буде легкою.

Твій муж Іван

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Едмонтон, Алберта: – в 40-ий день смерти бл. п. Ольги Рошко

29 серпня ц.р. відійшла у вічність, на 65-ому році життя, бл. п. Ольга Рошко. Покійна походила родом з села Небилів, пов. Калуш, де в 1926 р. одружилася з Леоном Рошком. Чоловік покійної виїхав у кілька років відтак до Канади шукати кращої долі, а, після року, поїхала за ним його дружина з двоїма дітьми. В Канаді п-во Рошки фармували в Рочфорт Бридж, де теж присвятили багато часу й труду для організування та піддержки місцевої душпастирської станиці та церкви. В домі п-ва Рошків перебували священики, які приїздили з душпастирською обслугою до Рочфорт Бридж. Покійна завжди щиро й гостинно їх приймала та піклувалася ними.

П-во Рошки переборали своїм завзяттям та працею всі труднощі й доробилися на фармі досить поважного майна. Вони виховали теж гарно в прив'язанні до своєї Церкви та свого народу чотирьох синів: Михайла і Леона, тепер в Едмонтоні, Валтера в Рочфорт Бридж та Івана у Вайт Корт; шість дочок: Анну, зам. Лов та Єлисавету, зам. Благун у Рочфорт Бридж, Марію, зам. Гант у Лівінгстон, Ольгу, зам. Олсен у Тендер Бей і Джін, зам. Карнсла у Форт Саскачеван. В 1956 р. п-во Рошки залишили фарму й вели через шість років власне готелеве підприємство, а від 1971 р. жили в Едмонтоні, де покійну й постигла смерть. Покійна залишила в глибокому смутку опечаленого чоловіка Леона, 10-ро дітей, 37 внуків та 4-ох правнуків.

бл п. Ольга Рошко

В церковці в Рочфорт Бридж залишила по собі гарну пам'ятку: Євангелію, дві хоругви та різні речі з церковної утвари, а між своїми кол. сусідами та знайомими гарну й добру пам'ять.

Похорон покійної відслужив в місцевій церкві на Рочфорт Бридж о. М. Гураль при сослуженні місцевого латинського пароха о. монс. Кохана. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі в Рочфорт Бридж.

В 40-ий день смерти покійної за старанням чоловіка покійної Леона, відслужив о. М. Сопуляк в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні врочисту заупокійну св. Літургію й панахиду, на яку дуже численно прибула родина покійної, навіть з дальших околиць, щоб виявити свою любов та вдячність добрій матері, бабуні та прабабуні та помолитися за спокій її душі.

З нагоди похорону чоловік покійної склав свою жертву на Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній вічна пам'ять.

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: .....

Місцевість: ..... Пошта: .....

Провінція: .....

Моє ім'я й адреса: .....

Залучую: ..... дол.

Американський уряд відкликав заборону завести правильну летунську комунікацію між ЗДА та комуністичним Китаєм, яка обов'язувала від 1949 р. Майже всі більші американські летунські лінії зацікавлені пасажирською комунікацією з Китаєм.

Українці католики Східньої Канади відбули свій з'їзд

Гарно видана програма шостого конгресу українців католиків Канади подає не лиш програму конгресу, але також деякі історичні дані зі заключення Берестейської унії, на які ми нині багато покликуємося, а яких часто не знаємо. Українці католики повинні їх простудіювати, щоб в совісті бути певним, що ми є в слушности.

Крім статті „У 375-ліття Берестейської Унії" і 33 умовин Унії є в програмці стаття „80-ліття Блаженнішого Верховного Архиєпископа", „До 40-ліття БУК", „Видатні Буківці", „25-ліття Централі Українців Католиків Торонтської епархії". В програмі є теж багато привітів, але що мило вражає, то світлини й грамоти Блаженнішого Йосифа, митрополита Максима, Владики Василя (Величковського), Владики Ніла, Владики Андрея і Владики Ізидора. Привітання конгресові прислав прем'єр міністрів П. Е. Трюдо, канцелярія мейора міста В. Деннісона, губернатор Саскачевану д-р Ст. Воробець прем'єр Онтаріо В. Дейвіс, сенатор д-р П. Юзик і багато інших.

Нову управу БУК очолив п. І. Лещишин, управу ЛУКЖ — п-і О. Микитюк, управу УКЮ — п. Д. Дудар. Головою Централі обрано д-ра Ю. Пелеха.

З'їзд відзначив 80-річчя Верховного архиєпископа, а 375-річчя Берестейської унії та 25-річчя Централі.

Промову в часі бенкету на честь Блаженнішого Йосифа виголосив Владика Василь (Величковський). Він сказав, що Архиєпископ Йосиф то наш Мойсей, що веде нашу Церкву до світлої перемоги.

В часі з'їзду була гарна й культурна мистецька частини.

8%
ON A 5 YEAR CERTIFICATE
НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7¾%
ON A 4 YEAR CERTIFICATE
НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7½%
ON A 3 YEAR CERTIFICATE
НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6¾%
ON A 2 YEAR CERTIFICATE
НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6½%
ON A 1 YEAR CERTIFICATE
НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
5%
ON A SAVINGS ACCOUNT
НА ЩАДНИЧЕ КОНТО
4%
ON A CHEQUING ACCOUNT
НА ЧЕКОВЕ КОНТО
Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.
HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Вісті з Едмонтону

З СОВЄТСЬКОЇ ЖАХЛИВОЇ ДІЙСНОСТИ

З ДОПОВІДІ В'ЯЗНЯ СОВЄТСЬКИХ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ А. ШІФРІНА

Як ми вже згадували в попередньому числі „УВ" в Едмонтоні, Вінніпегу та Торонто виступав з доповідями кол. довголітний в'язень совєтських концентраційних таборів А. Шіфрін. Він відбував свою каторгу з багатьома українськими політичними в'язнями, між якими був теж і теперішний Верховний Архиєпископ Йосиф (Сліпий), що був з Шіфріном на каторзі в тому самому таборі три роки, звільнений перед двома місяцями з каторги, після 25 років, визначний діяч українського націоналістичного руху д-р В. Горбовий та тисячі-тисячі інших українських політичних в'язнів з усіх земель України. В відносно короткій доповіді А. Шіфрін не міг подати повного образу жахливих життєвих умовин совєтських концентраційних таборів. Він подав лише низку страхітливих картин, щоб слухачам бодай приблизно представити умовини, серед яких приходиться жити в'язням ще й сьогодні в країні, де „так свобідно віддихає людина" (слова совєтської патріотичної пісні). Подаємо в скороченні зміст доповіді А. Шіфріна на основі записок одного з наших співробітників. — Ред.

КОЛ. В'ЯЗЕНЬ СОВЄТСЬКИХ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ А. ШІФРІН. фото: „Алберта студіо"

Авраам Шіфрін прийшов на світ 1923 р. в родині жидівського будівельного інженера в місті Мінську на Білорусі. В рік пізніше родина Шіфрінів перейшла жити до Москви, де проживила весь час аж до арешту батька в 1937 р., коли в СССР Сталін доручив перевести масові арешти. Батько сидів в ославленій московській тюрмі в Луб'янці в Москві. Про причини його арештування годі було чогонебудь довідатися. Тому можна було передавати за дозволом поліції пачки з харчами та біллям, але лише нічого, щоб ніхто не бачив довгих черг родин арештованих, що стояли перед тюрмою з клунками для в'язнів. Та й передачі були обмежені так, що до кількости, як і що до якости харчів, ні в'язням можна було передавати. Інша річ, кілько з того в'язні справді діставали.

По якомусь часі батько А. Шіфріна дістав присуд на 10 років заслання до концентраційного табору на Сибірській Півночі. З того заслання він ніколи не повернувся. Одного дня мати А. Шіфріна дістала вістку, що він там помер. Але вона ніколи не довідалася, серед яких обставин та наслідком якої хвороби він закінчив своє життя.

Вправді, після смерти Сталіна, батька А. Шіфріна реабілітовано, як реабілітовано кол. маршала Тухачевського, Якіра та багатьох визначних совєтських комуністичних діячів, яких за наказом Сталіна заслано на каторгу.

Якщо йдеться про провінцію підсудних, то було загально відомо, що, якщо хтось не мав за собою вікної провини, то він діставав 10 років каторги. Якщо хтось мав якусь невелику провину, то діставав 15, 20, або 25 років каторги, а то й кару смерти. Коли поліція довідалася, що один совєтський громадянин оповідав, що йому снилося, що хтось задумував Сталіна вбити, його арештовано й він дістав за той сон 25 років заслання до концентраційного табору на Сибірській півночі. Після арешту батька родину вдержувала мати, заробляючи важкою працею на прожиток родини. Помагав заробляти і 15-річний Авраам, який ходив тоді до школи. До того часу молодий Шіфрін вчився в школі дуже добре. Після арешту батька в ньому неначе щось обірвалося. Він почав ненавидіти совєтську поліцію, совєтську власть і совєтську школу. Наслідком того його запал до науки остиг й він, з ненависти до совєтського режиму, почав занедбуватися в науці. До того він посвячував увесь вільний час на шукання заробітків, щоб допомогти матері проживити родину. Так прожив він до 1941 р., коли вибухла німецько-совєтська війна. А. Шіфрін мав тоді 18 років і його покликано до війська. Як син „ворога народу", тобто арештованого батька, його приділено до „спеціяльної військової частини", в якій були сини арештованих совєтських громадян. Їм вправді дали військовий однострій, але не дали зброї. На цілий військовий відділ, що мав 500 вояків, їм приділили лише 100 крісів і то старих, престарих, якими користувалися вояки ще за часів царської Росії під час першої світової війни. Очевидно, що з такими крісами годі було воювати з узброєними модерною зброєю німецькими вояками. У висліді „із нашого відділу, що начислював 500 вояків, після першого бою, залишилося всього 50. Всі інші згинули". Така приблизно була доля кожного „спеціяльного" військового відділу, в якому служили сини „ворогів народу"...

Українці католики в СССР домагаються прав

Совєту по делам религии при Совєте Министров СССР в Москве. (Смоленский бульвар, 11) от Украинцев Католиков г. Стрия — Львов. обл.)

* * *

ЖАЛОБА

На Захід передістався відпис письма до совєтського міністерства для справ релігії в Москві українців-католиків міста Стрия, які домагаються забезпеченого совєтською конституцією права визнавати свою віру. Нижче передруковуємо цього листа за торонтським тижневиком „Наша Мета". Цей лист то чергове свідоцтво непохитности в батьківській вірі західно-українських вірних Української Католицької Церкви, які не хочуть погодитися з насильною ліквідацією Української Католицької Церкви в Західній Україні. — Ред.

* * *

Ми, католики Українці м., Стрия у Львівщині просимо Вас дати нам одну церкву для нашого релігійного користування. Коли нам наші місцеві власті відібрали наші церкви і зачали нас заганяти в православну церкву, ми були змушені довгі роки збиратись по своїх домах для своїх релігійних потреб. — А тепер і там нам забороняють молитись, нас розганяють, арештують, навіть літніх старців. Нас дуже болить, що наші українські власті так несправедливо з нами поступають. Адже ж в нашому місті залишили вони в спокою польську церкву для поляків католиків. А ми ж цієї самої католицької віри, що й вони. Чому їм вільно молитись у своєму храмі, згідно своїх звичаїв, у їхній рідній мові, а нам не вільно? — Чи ж за те стільки тисячів наших синів і братів віддали життя на фронтах боротьби з німецькими фашистами, чи стільки наших інвалідів, що осталося живими і за те свою кров проливали, щоб дочекатися такої несправедливости від своєї рідної влади, яка полякам лишила їхні святині, православним дає повну свободу, ще і нас заганяє у їхні храми, а тільки нам, Українцям-католикам не дозволяє мати ні одної церкви, щоб там по-своєму молитись? Нам постійно відповідають: самі ваші священики зліквідували вашу Церкву і перейшли на православія.

Так, у нас згідно наших радянських законів є повна свобода вірити або не вірити, визнавати таку чи іншу віру. Вони, ті священики зліквідували для себе свою віру і перейшли у православія, а завтра вони зліквідують мову і православну Церкву та стануть атеїстами. Хто їм це заборонить? Але, в ім'я цієї свободи радянських громадян, яке право мають вони, православні батюшки, накидати другим своє православія, тим, які твердо рішили держатись своєї католицької віри і Церкви?!

Наші радянські власті не переслідують католиків і Церкви, особливо коли тепер Папа римський став в ряди головних борців за мир і справедливість у світі разом з Радянським Союзом, а в Радянському Союзі мають свої католицькі Церкви Поляки, Білоруси, Литовці, Литовці, Німці, мешканці самої Москви. Тільки нам, Українцям-католикам не вільно мати ні одної святині. Що більше, — навіть по домах, всупереч людській гостинності, не вільно нам одним одних запросити і молитись згідно наших релігійних католицьких звичаїв.

Тому звертаємось до Вас, представників найвищої Радянської Влади, яка вміло і справедливо керує 200-мільйоновою великою Державою: прикажіть нашим українським властям, щоб не кривдили нас, своїх громадян, наче мачуха своїх дітей, а щоб дали нам те, що радянська влада дає католикам других націй. Не дозвольте довше нас кривдити у нашій католицькій вірі місцевими властями, які у своїй атеїстичній і православній наполегливості витискають тільки сльози з наших очей, та завдають тяжкого болю нашому серцю, що ніяк не вчить нас шанувати і любити свою радянську владу. Бо сльози і біль доводять лиш до огірчення й ненависти. А кому це потрібне. Хіба одним ворогам нашої радянської влади. — Дайте нам, просимо, католицьку Церкву, як усім другим католикам, а за це будемо Вам щиро вдячні і словом і ділом.

Стрий — — — — 1972

(180 підписів).

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 17 грудня:

3 год. пополудні в залі УНД-ому при 9620 - 109 авеню гостина св. отця Миколая серед української дітвори. Імпрезу приготовляє відділ БУК при церкві св. Юрія, сценку виконають діти святоюрійської рідної школи під проводом учительки п-і С. Климкович.

Сценічну картину попередить чайок з відповідною до хвилини доповіддю. Батьків прохаємо від 1 год. пополудні складати дарунки в Народньому Домі.

БАТУРИН

Історична повість (58)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Хто начальства, хто жінки, хто Бога, а хто всього нараз. Щож казати про черень, та ще в часах війни, та ще в такому небезпечному краю, як Україна!

Ніхто об тім не думав. Думали, коли світлійший покінчить діло з Мотрею. Наскучило. Жінка вона гарна, то правда, і значна, донька Кочубея, але годі навіть з такою красунею возитися, як кіт з оселедцем. Або кажи, або хай з тобою кнут говорить.

Офіцери лихі були на Меншікова. Сподівалися сензації, а тут ніщо, сіро, як цей пізноосінній день. Охочий до спання майор всувався у фотель, долішна щока обвисала йому, очі маліли й уже мав знов задрімати, як нараз почув якийсь луск і дзенькіт остроп. Це світлійший посунув фотелем і, стаючи над ліжком Мотрі, щідив крізь зуби: «Ви, Мотре Василівна, мабуть привикли до своїх козацьких судів, а в нас вони другі. Я з вами довше цяцькатися не можу. Або кажіть, або зачну говорити по русски. Чула?!»

І він тупнув ногою, як на салдата. Скорін порушився на кріслі, підскочив, але запанував над собою і сів назад.

«Чого сердишся, князю?» — відповіла спокійно Мотря. «За тобою право й сила переможця, за мною тільки право людини, а вся моя сила — мовчання. Чого хочеш від мене? Хочеш карати, карай, я готова. Посилай мене на смерть, але не вимагай того, чого я ніяк зробити не можу».

Лагідна, переконуюча мова Мотрі заспокоїла князя. Він усе ще не тратив надії, що довідається дещо від неї. Про зносини Мазепи зі Шведами — ні, бо може вона того й не знає (Мазепа не дурний з такими тайнами звірюватися перед жінками), але все ж таки повинна вона сказати, котрі старшини перейшли з гетьманом і чи забрав він усі інсигнії з собою, чи деякі залишив у Батурині і де. Хоч те повинна йому сказати. Щож це за тайни? А для нього все таки важно знати одно і друге, та ще з її уст. Гетьманські інсигнії — не здобудь. Поминаючи їх реальну вартість, вони при виборі нового гетьмана гратимуть велику ролю. Інсигнії в очах «подлого народу», це святощі, символ законної влади. Це вона йому мусить сказати.

Він погладив вус, притягнув крісло до її ліжка і почав другим голосом. «Ну, так. Я бачу. Ви попали, так сказати, у важкі обставини. До того недуга. Але, гадаєте, легко мені допитувати таку гарну, таку шляхетно уроджену паню і виставляти себе, як людину грубу, неедуковану. Зрозумійте мене. Покиньте ви всілякі упередження і говоріть зі мною, як з чоловіком. Годіж мені записати в протоколі, що ви не сказали нічого. В якім світлі показав би я себе перед царем. Ні, ні Мотре Василівна, повірте ви слову мойому, я вам лиха не бажаю, я навіть готовий постояти за вами. Скажу: жінка котру важко досвідчила судьба, втратила батька, перебула чимало всілякого горя, з рідною матірю не могла дійти до ладу, — гадаєте, не знаємо, хто така Мотря Кочубеївна. Адеж все таки відчиніть свої уста, покажіть, що ви не легковажите собі царського суду й не помітаєте мною. Скажіть хоч дещо!»

Мотря глянула на Меншікова. «Чого хочеш, князю?»

«Чого я хочу? Ось приміром мені цікаво знати, хто з гетьманом відійшов з Батурина, бо хто остався, знаю і знаю, що вони тут творили, між ними й ви, Мотре Василівна».

«З гетьманом відійшов мій муж, Іван Чуйкевич. Я їх випровожала на поріг отсеї хати».

«А другі?»

«Других не бачила й бачити не хотіла».

«Не хотіла. В тім то і річ. Не хотіла... А знали ви, куди вони йдуть?»

«Як знала, то про себе».

«Про себе. Гарно. Це все одно, що нічого не знаєш. Ще гірше. Так тоді лишім це діло. Ви не хочете, значиться, видавати людей. Хоч це з вашого боку не мудро. Бо ми вже й без вас знаємо».

«Як знаєте, то чогож питаєте мене? Бачите, що мені балакати важко. Я недужа».

«Чого питаю? Бо це мій обов'язок, пані. Важний обов'язок. Але, якщо ви не хочете балакати про других, щоб не зраджувати їх, так будь ласка, скажіть, чого це ви, женщина так делікатна й добре уроджена, дралися разом з мужвою, мов яка Амазонка? Мені це цікаво знати, навіть дуже, хоч би для зрозуміння отсього сфінкса, що зветься жіночою душею».

(Князь Меншіков любив себе показати образованим чоловіком, котрому не тайні чужі слова, котрий пройшов курс історії, не минаючи й мітології).

«Але», додав нараз, зриваючися з фотеля, «вам мабуть важко лежачи говорити. Позвольте, я вам подушку поправлю. От-так».

«Спасибі, князю. Питаєте, чого я боролася з ворогом, котрий облягав наш город? Бо він ворог, ворог, світлійший князю».

Офіцери, почувши новий зворот у допиті, зацікавилися. Дехто став і підійшов близче. Світлійший дав рукою знак, щоб вернулися на місця.

«Ворог», — повторив, киваючи головою. «А я гадав, що ми союзники у війні проти шведів. Значиться, не знали ми, в якому характері приходимо до вас».

«Союзник не вдирається насильно в город і не здобуває його, значчи, що город дістав приказ від свого зверхника не впускати нікого в свої мури».

«Алеж цей зверхник зрадив царя і ваш город не обов'язаний був його слухати».

«На це питання Батурин відповів вам тричі. Я инакше відповісти не можу».

«Не можете, жаль дуже! Та й за це вам спасибі. Знаємо, хто ми такі та як ставитися до вас. А то все ми дивилися на Україну, як на частину нашої держави, а тут — ми вороги! От тобі що! А чомуж бо ми москвичі значиться, вороги вашої України?»

«Тому, що не приятелі, а чому не приятелі, це вже ваша річ. Видно, не хочете ними бути».

Офіцери штовхали себе ліктями. Розмова робилася цікавою. По рухах князя і по його голосі крізь зуби знали, що в нім накипає нова злість і що він її довго не видержить. Вибухне і тоді буде цікаво.

«Якіж то такі ворожі дійствія супроти вашої України помітили ви за москалями?»

«Ще питаєш, князю? Коли славної пам'яти Богдан Хмельницький за божою помочею визволив Україну і з доброї волі, вважаючи на спільну віру православну, піддався під протекцію московську, цар під присягою обов'язався у всіх правах і свободах заховати й обороняти військо запорожське і весь народ козацький-українцький, землі нашої ні до своїх володінь не прилучаючи, ані не дозволяючи сусідам нарушувати їх цілости».

«Знаємо це і у великім поважанню тримаємо ім'я великого гетьмана Богдана Хмельницького».

«Ім'я, то так. Але, що сталося з його наслідцям? Хто опустошив землю від ріки Случі до Дніпра, перегнав здавна так осілий народ у слободи, а землю передав у кормигу ворожу?»

«Зробили це історичні конечности, сильніші від наших бажань. Але, неваже ті землі не заселилися наново?»

«Самусь і Палій кращу відповідь далиб від мене. А мені ви позвольте спитати вас, що сталося з городами українськими? Ще за життя Богдана Хмельницького ваше правительство виманило собі право...» (Меншіков нетерпливо порушився на кріслі, Мотря говорила дальше)... «право тримати свою залогу в Київі, з тим, що її начальник не буде присвоювати собі ніяких прав до міста і до людности його. А тепер у Київі сидить воєвода, ніби другий гетьман і ніби сильніший ще від нього. В Переяславі, Ніжині, Чернигові і по других містах теж стоять московські залоги і не перестають кривдити народу. А наше військо, наші козацькі полки, що мали обороняти рідну землю, ви кидаєте по далеких землях, виставляєте їх на походи далекі, на які важкі, на всіляку біду, щоб вони вигинули і щоб країна наша не мала своїх оборонців. Тоді вам лекше буде прибрати її до своїх рук, вольности наші покасувати, московські порядки завести і саме ім'я України загладити навіки. І ви ще питаєтеся, князю, чому Батурин не хотів перед вами відчинити своїх брам і чому я боролася разом з батуринцями проти вас?»

Меншіков слухав і не перебивав довгої промови. На ньому помітне було здивовання, що жінка, і то молода й гарна жінка, знає історію й цікавиться політичними питаннями. У них таких жінок нема. Вони могли виростити тільки серед ліберального устрою, там, де панувала особиста свобода, де ідея незалежности й недоторкальности людини робилися життєвим, якщо не писаним законом. Його бистрий і від природи багато вивінований ум бачив величезну ріжницю між Київом і Москвою, розумів, звідки випливає ворожнеча між москвичами й українцями. Два світи, два инші світогляди, дві культури, котрі важко звести докупи, як важко помирити воду з огнем. Між ними мусить іти бій, поки один із противників не ляже переможений, знесилений і надовго неспосібний до дальшої боротьби. В душі признавав вищість такому жіночому типові, як Мотря, вважав його цікавійшим і привабливійшим від покірної, слухняної і безвольної півничної жінки і колиб не отсе важке батуринське діло, не відповідальність, яка тяготіла на нім, він радо побалакав би з Мотрею, як любив блакати з культурними, високорозвитими людьми. Але годі — треба кінчити діло.

«Позвольте, Мотре Василівна, завдати вам ще одно питання. Воно вже меншої ваги. Тут діло не в людях, а в предметах мертвих, безжизненних. Вам відомо, де гетьман Мазепа заховав свої гетьманські клейноди».

ВІЧЕ В ЕДМОНТОНІ, НА ЯКОМУ ВИСТУПИВ З ПРОМОВОЮ А. ШІФРІН. НА СВІТЛИНІ ПРЕЗИДІЯ та бесідник А. Шіфрін та частина учасників віча. Фото: „Алберта студіо"

ВІДВІДИНИ ВЛАДИКИ

Василя (Величковського)

ДОПОВНЕННЯ ДО ФІНАНСОВОГО ЗВІТУ

У списку жертводавців катедри св. свящ. Йосафата пропущено п. Михайла і Анну Олійник, які зложили 25 дол. Жертводавців просимо вибачити за недогляд.

Фінансовий Комітет

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВІДІБРАЛИ ПРАВА ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ

— Цими днями вийшло наяв особливо алярмуюче зближення Ватикану до Совєтської Росії. В римськім „Іль Темпо" надруковано вістку і двадцять чотири години пізніше потверджено Святою Столицею, що кардинал Сліпий, Верховний Архиєпископ українців, Мученик за віру, в'язень совєтів впродовж 18 років у каторжних таборах Сибіру і поза полярним колом, є позбавлений прав у своїй ранзі Голови Української Католицької Церкви, і що сам пост — бодай тимчасово — зліквідовано. Ця гостра міра подана до відома українським єпископам розкиненим по цілому світі (говорить „Іль Темпо") листом, підписаним кардиналом Секретарем Стану. Роздумавши над тим 24 години, Ватикан почав дивовижну й нечувану акцію. Він рішучо заперечив існування **„листа"**, кажучи, що тут мова про **„писаний документ, підписаний кардиналом Війо, Секретарем Стану, і поданий до відома українським єпископам"**. Багато не відразу схопило це дуже тонке розрізнення. Інші, хоч і розважали над цим, не вповні збагнули цього, навіть по довгій призадумі. В кожному разі письмо кардинала Секретаря Стану, першого авторитету Церкви після Папи, говорять між іншими — зі сильним натиском: **„Українська Церква не має жадної понад-єпископської форми юрисдикції за вийнятком Апостольської Столиці"**.

Іншими словами, Верховний Архиєпископ Кардинал Сліпий, якраз той, якого поставлено над іншими єпископами, як Голову Української Церкви, вже більше не має дієї влади.

Українці в Америці, від яких прийшов до Риму англійський текст листа — „простіть нам, Еміненціє і Високодостойний Кардинале Війо! Ми хочемо віднестися до документу написаного машиною і підписаного пером і даного до відома українських єпископів, у деяких випадках теж і при помочі послуг поштаря" — злагіднили, не фальсифікуючи, гострий вислів Секретаря Стану. Замість виразно вказати на відсутність будьякої юрисдикції верховного архиєпископа над українськими єпископами, вони висловили це речення менш гострими словами: **Українська Церква не є патріярхатом і не має нікого, хто міг би бути посередником між Нею і папською владою"**. Як видно, суть є та сама: Українська Церква тратить свою автономію і йде під пряму залежність Риму.

Як постала ця автономія, що її тепер придушено? Українська Церква візантійського обряду злучилася з Римською, визнаючи найвищу владу Папи, 18 жовтня 1596 р. так званим „Актом Унії", проголошеним тодішнім Митрополитом Києва Михайлом Рогозою в Бересті. З ним зібралося п'ять єпископів і три архимандрити і Акт був проголошений у присутності представника Папи Климента Восьмого, фльорентійця Іполіта Альдобрандіні. Митрополит Рогоза одержав раніше, а саме 2 лютого цього ж року, запевнення Климента Восьмого, що верховний архиєпископ Києва **„при завершенні унії з Римом"** збереже право номінувати єпископів для опорожнених дієцезій.

Папи протягом століть завжди признавали цей привілей, і коли в наслідок переслідувань православних Верховний Архиєпископат українців-католиків перенесено до Львова, Пій Сьомий у 1807 р. потвердив ще раз запевнення Климента VIII. Соборовий Декрет II Ватиканського Собору про Східні католицькі Церкви зазначує, що „верховний архиєпископ рівняється патріярхові". Моту Пропріо „Клері Санктітаті" признає верховному архиєпископові привілей номінувати єпископів у Верховній Архиєпископії, а інший канон дає йому право назначувати представників при Святій Столиці.

Ця структура є — бодай на вигляд — признана й потверджена теперішнім Папою 23 грудня 1963 р., коли він номінував Митрополита Сліпого **„Верховним Архиєпископом"** українців. Мученикові Иосифові Сліпому отже була признана ранґа Голови Української Католицької Церкви під зверхністю Папи. Хоч він і не є патріярхом, але має у великій мірі функції патріярха. Властивості патріярха були проголошені легальними письмами й фактами Павлом VI-им, який проголошує їх легальними навіть для некатолицьких патріярхів, так як патріярхові Москви, якому в день Воскресіння 1965 р. теперішній Папа вислав сердечні побажання, поширюючи їх також **„на клир і на нарід, що поручені ваній пасторальній опіці" і „тій частині стада Христового, якої ви є Пастирем"**.

Українцям католикам — противно, як тим нез'єдиненим — це старинне право нині заперечене. Хоч Павло Шостий, коли українці просили його піднести Сліпого до ранґи Патріярха, повідомив їх 7 липня 1971 р., що **„ми були схильні прийняти ваше прохання, але, з болем, ми прийшли до висновку, що неможливо — принаймні під цю пору — створити український Патріярхат"**.

І кардинал Сліпий просив своїх вірних прийняти покірно також і цей досвід, що відбирає українській Церкві один з її найуспішніших середників пасторальної дії. Між іншим, Иосиф Сліпий — нині кардинал — був першою особою, яку Павло Шостий відвідав зараз по своїм вивищенні на папський трон. Цього ж таки дня, як його вибрано, після обрядових функцій з членами Святої Колеґії та іншими ватиканськими достойниками, новий Папа залишив своє помешкання в цім першім пополудні, щоб вдатись перш за все до помешкання тоді — Митрополита Сліпого. Був це щедрий жест признання героїчної вірности Української Католицької Церкви Папі; це був вияв вдячности одинадцятьом заарештованим єпископам, з яких десять згинуло у в'язниці або коротко опісля. Тільки особливіша сильна будова спасла Митрополита Сліпого, що пережив температури 45 ступенів морозу, які, як він каже: **„мені загрівали віддих і посилювали биття серця, яке наче б розривалося, але Ісус, Пречиста Діва і деколи собрат недолі завжди приходили мені на поміч"**.

Отже Папа знає мучеництво українського народу — який налічує п'ятдесятьп'ять мільйонів, але стратив десять через війни, голод і комуністичні переслідування.

Натомість дев'ять років пізніше прийшло якнайгіркіше розчарування. Їхньої жертви більше не признається. Як її поставлено на вагу супроти користей, які надіється одержати зі зближення з Совєтським Союзом, більш бажаною стала Москва. В Росії московський патріярхат знищив Українську Католицьку Церкву, змушуючи її стати частиною Російської Православної Церкви. Вона осягнула цю мету актом насилля, вживаючи поліцію і військо. Теперішній патріярх усієї Росії Пімен, зараз по своїй інтронізації проголосив офіційно зникнення Української Церкви. Він це зробив у присутності ватиканського достойника, кардинала Віллібранса. І найбільше болить українців те, що цей визначний кардинал, який був присутній в офіційній ролі на деклярації, що санкціонувала в брутальний спосіб знищення Спільноти українців-католиків, не зложив жадного протесту. Хоч можна б зрозуміти небажання образити публично своїх господарів у великім зборі на совєтській території, все ж полишається таємницею ,чому кардинал Віллібранс, повернувшись до Риму, не осудив у будьякий спосіб це пляноване знищення одніеї Східньої Церкви, яка злучена зі Святою Столицею вірністю **„аж до крови"**. Якщо не належалось йому це зробити, то це дійсно скандальне, що Свята Столиця не почувалась до обов'язку висловити — якщо не протест — принаймні біль, про це що сталося.

Та лишилася Українська Церква поза межами України під зверхністю Верховного Архиєпископа Кардинала Сліпого. Історично доказано, що в таких случаях верховний архиєпископ не тратить своїх прав, але має обов'язок задержати з'єдиненим своє стадо, щоб його не проковтнули країни, в яких воно знайшло притулок. В дійсності, вже в давнині, 682 р., коли жителі Кипру, вигнані з острова арабським переслідуванням, оселилися поблизу Константинополя, були поставлені під юрисдикцію свого верховного архиєпископа, а не екуменічного Патріярха Константинополя, на території якого вони знаходилися — а він був найбільшим з патріярхів по Папі! По дев'ятнадцяти століттях християнства таке саме право заперечується українцям, яких засуджують на розсіяння і поступову асиміляцію в інші Церкви, щоб приподобатися Москві. Це природно, що комуністи, а між першими Лільо Спадіні у „Паезе Сера" (— це італійська комуністична газета — заввага наша) цим зраділи...

Але дороги Провидіння — незбагнимі. Парадоксально — в часі, коли прийшла вістка, що кардинал Сліпий позбавлений прав — в Римі відбувалися збори групи священиків і світських маоїстів, які заявили: — **„Коли Єпископ Риму проголошує Слово Боже і закликає перевести його в діло, вірні є щасливі, що їх будується у вірі; але коли Він, прямо або через деякі органи Курії, проповідує підчинення сильним цього світу, християнська Спільнота робить йому братню прислугу, пригадуючи йому, що тільки Ісус є Господом"**.

На диво, так як сам Ісус сказав, часом ті, яких вважають синами темряви є **„мудрішими у своїм роді від синів світла"**. Але це не має варгости за бронзовими воротами (— брама Ватикану — примітка наша) у хвилині, як монсіньйор Касаролі заключає дипломатичні зносини з комуністами Варшави, у сподіванні заключити їх із Москвою. Росія є потужна, і це вистачає.

Гульєльмо Роспільйозі

Ця стаття була надрукована в італійському журналі Льо Спекйо" (Дзеркало), ч. 47., 19 листопада 1972 р.

Відновлення парафії...

(продовження з стор. 5)

що потім опинилася у руках латинників тому, що її першим парохом, задля недостачі нашого, був латинський священик бл. п. о. Е. Малайтер, він, разом з І. Піскорим та іншими українцями і словаками побудував церкву Святого Духа, яка стоїть і досі.

Книгу з великим зацікавленням оглядали учасники торжеств перед і після бенкету, дехто потім приходив до резиденції о. пароха ще раз подивитися. Книга має велику джерельну вартість, буде продовжуватися й надальше. Інформаційно-хронікальним бюлетенем парафії є „Недільний Дзвін", що виходить під редакцією о. пароха. Досі вийшло 9 річників. Великою несподіванкою для парафії є пропозиція проф. м-ра О. Роїка видати про парафію Пресв. Евхаристії публікацію на 20 сторін по англійськи, яку він сам хоче опрацювати та видати заходом університету Саймон Фрейзер.

(продовження буде)

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний агент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАІ

15 днів починаючи від $129

Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узбережжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узбережжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО

17 днів, починаючи від $167

Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узбережжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати ріжні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА

29 днів починаючи від $1,465

Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Ґаляпаґос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД

21 днів, починаючи від $494

Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ

16 днів, починаючи від $339

В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узбережжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ

23 дні, починаючи від $167

В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь сонячне узбережжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ

23 дні, починаючи від $228

Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайманий в фірмі Авіс автомобіль. Там є запляновано для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узбережжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ

17 днів, починаючи від $225.25

Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати магічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узбережжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУҐАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО

21 днів, починаючи від $384

Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїзд із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті. Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній агент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до агента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(in Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP17W4A Mid-Week Thrift fare	296	298	234
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (Includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	295	261	280
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	616	610	536
PORTUGAL SPAIN AND MOROCCO IT2IB15119 21 day G.I.T. fare	398	398	435
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослужения: грудень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 Стр.
Гренд Прері, Алберта
Тел.: 532-1169 або 532-9537

9. — Гай Прері год. 10 рано; Гренд Прері 7:30 вечора
10. — Ріно год. 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
17. — Кситуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
19. — Гей Сюул год. 10 рано; Гочкінс 4 попол.
24. — Піс Ривер 4 попол.; Гайнс Крік 11 вночі Велике Повечеря; год. 12 вночі Різдвяна св. Служба Божа; Гренд Прері 10.00 рано
25. — Гай Прері 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
26. — Райкрофт 10 рано; Гренд Прері 7:30 вечора
31. — Норт Стар 10 рано; Гренд Прері 4 попол.

о. Д. Гнн.
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

10. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
17. — Ст. Павль год. 10 р.
19. — Глендон год. 10 р.
22. — Глендон год. 10 р.
24 Навечеря Нов. ст. — Ст. Павль год. 9 — 10.30 веч. Сповідь, год. 11 Повечеріє і Всен., год. 12 опівночі Св. Літургія, Різдвяне слово
25. — Боннивил год. 10.30 рано Всеночне, Св. Літургія, Різдвяне слово
31. — Боннивил год. 10 рано

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

10. — Восетна 10.30 і річний мітинг
17. — Смоки Лейк 10.30 і річний мітинг
22. — Елдорена 10.30
24. — Параскевія 10.30
25. — Смоки Лейк 10.30
31. — Смоки Лейк 10.30

о. М. Гураль
11503 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

10. — Рочфорт Брідж 10.30
17. — Чергіл 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

10. — Лемонт
17. — Делф
25. Різдво Г.Н.І.Х. Ст. Майкел Навечеріє год. 9.30 в ночі Сповідь, Всенощне і Сл. Божа год. 12.00
25. Різдво Хр. — Лемонт 9.30 рана, Сповідь, Всенощне Сл. Божа год. 10.30 рано
31. — Восток св. Михайла

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

10. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30 ранком
17. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 ранком
24. — Голден год. 11.45 — Велике Повечеріє з Литією, опісля св. Літургія
25. — Дейзленд год. 10.00 ранком — Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія
26. — Коперник год. 10.00 ранком — Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія
31. — Голден год. 10.30 ранком співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

10. — Атабаска 10 год.
17. — Річмонд Парк 10
19. — Фрейнс 10
22. — Бойл 10
24. — Росінгтон 10.30
25. — Атабаска 12 вночі; Нюпайн Крік 11 в день
31. — Просперіті 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

9. — Мирнам 10.00 рано
10. — Файделиті 10.30 рано
17. — Моркемб 10.00 рано
24. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 12.00 опівночі; Файделиті 10.00 рано
26. — Мирнам 10.00 рано
27. — Мирнам 10.00 рано
31. — Бовелон 10.00 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

10. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
17. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
24. — То Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30; Ту Гилс, год. 11 вночі
25. — Новий Київ, год. 10
31. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

10. — Равнд Гіл 10.00 і Загальні Річні Збори (Мітинг)
17. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11.00
24. "Навечеріє" Різдва — Свят-Вечір, Піст — Равнд Гіл 11.00 рано, Сл. Божа і Св. Сповідь; Кемроз 11.00 вночі Св. Сповідь, 11.30 "З нами Бог..."
25. понед. — Різдво Христове — Кемроз 12.00 опівночі Сл. Божа; Равнд Гіл 10.00 рано: Св. Сповідь, 10.30 рано: "З нами Бог...", 11.00 Сл. Божа
31. — Кемроз 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

10. — Редвотер 9.00; Федора 10.30
17. — Редвотер 9.00; Вог 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

10. — Стрий
17. — Спедден
24. Різдво Хр. — Вилна год. 12.00 вночі
31. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

10. — Ренфурлі 10.30
17. — Іннісфрі Х ренч 10.30
19. — Іннісфрі XI ренч 10.30
22. — Леной 10.30
24. — Менвіл 10.30
25. — Ренфурлі 10 рано; Іннісфрі-місто 12.00
31. — Іннісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

10. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
17. — Дервент 9.00; Вермиліон 11.00
22. Зачаття Пр. Анни — Дервент 10.30
24. — Дервент 10.30
31. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа

10. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 Спів. Сл. Божа
17. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Вайтбіч год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
19. Св. Отця Николая Чудотв. — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
22. Непорочне Зач. Пр. Д. Марії — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
24. неділя — Пеллі год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30: Спів. Сл. Божа
31. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа

Кождої неділі і свята в год. 3.30 попол.: Вечірня в Арран-місто.

о. Б. Бачинський
922 - 168 St., North Battleford
Ph. 445-2731

10. — Виткін; год. 2.30 в Редісон
17. — Норт Батлефорд
21. — Норт Батлефорд
24. Різдво Г.Н.І.Х. — Редісон
31. — Медовлейк

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask

10. — Вакав 9-та; Прудгом 11-та
17. — Вакав 9-та; Борщів 11-та
24. — Вакав 9.30; Сокаль 11-та
31. — Вакав 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ
о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

10 грудня — Вікторія 10 рано Шемайнус 3 попол.
17. — Вікторія 10 рано; Всеч. о. Н. Бартман
17. — Порт Алберні 10 рано
24. — Вікторія 10 рано; Порт Алберні 11 вечер Повечерія; 12 північ Торжественна Сл. Божа.
25. Різдво Христове — Вікторія 9 рано Повечерія; 10 рано Торжественна Сл. Божа.
31. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

10 грудня, неділя 30 по Сош. Якова П.

17 грудня, неділя 29 по Сош. Варвари

19 грудня, вівторок Николая Чудотворця св.

22 грудня, п'ятниця Непороч. Зач. Преч. Діви Марії

24 грудня, неділя Праотців. Даниїла

31 грудня, неділя Отців. Севастіяна

Григоріянський календар:

10 грудня, неділя 29 по Сош. Мини

17 грудня, неділя Праотців. Даниїла

24 грудня, неділя Отців. Євгенії

25 грудня, понеділок **Різдво Христове**

26 грудня, вівторок **Собор Пресв. Богородиці**

27 грудня, середа **Стефана первмч.**

31 грудня, неділя По Різдві. Меланії

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

— 10-го грудня, год. 10:00 рано в церкві св. Василія в Ріджайні — Архиєрейська Служба Божа та уділення св. Тайни Священства дияконові Леонардові Романову.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

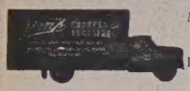

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Їхав раз фармер поганим конем (то вже давно було), а він і приставь так фармер сім звригся, а коня прив'язав до воза і каже: — Не захотів їхати, то йди пішки.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11529 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Припасовує окуляри

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст наркових недуг та залози (Простейт (гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірурґів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Дрібні оголошення

● **ДО ВИНАЙМУ.** Досить простора кімната з кухнею. Міський автобус стає коло дверей. Як ми поїдемо до ЗДА то можна мешкати в наших кімнатах.
Адреса: 10960 - 95 Стр. Тел. 424-3723.
Хочемо, щоб хтось був в хаті, як ми виїдемо. Шукаємо старшого віком чоловіка.

———o———

● **ДО ВИНАЙМУ ХАТА:** 7 кімнат. В догідному місці, близько автобусу та центру міста.
9404 - Rowland Rd., Edmonton.
Тел.: 425-1766

———o———

● **САМІТНИЙ МУЖЧИНА** пошукує жінки у віці 32 до 42. Може бути й вдова з одною або двома дітьми. Добре матеріяльно забезпечений і має добру працю. Якщо можна, то залучіть телефон і фотографію. Це лишиться в тайні.

Прошу писати на адресу:
Postal Station „D"
Calgary 2, Alberta
Box No. 6942

———o———

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mecnanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John Zapisocki of 12918 - 117 Street, Edmonton in the Province of Alberta, hydrant checker intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to John Zapisocki Mark.
2. For a change of my wife's name from Violet Gene Zapisocki to Violet Jean Mark.
3. For changes of my childrens names
From Lois Ruth Zapisocki to Lois Ruth Mark.
From Rebecca Ann Zapisocki to Rebecca Ann Mark.

John Zapisocki
Signature of applicant — legal name in full.

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Andrey Yvasiuk otherwise known as Andrew Ewasiuk of 11325 - 66 Street, Edmonton in the Province of Alberta, labourer, intend to make application to the Director of Vital Statistics, nder the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Andrey Ewasiuk.
2. For a change of my wife's name from Paraska Yvasiuk to Pearl Ewasiuk.

Andrey Yvasiuk
Signature of applicant — legal name in full.
Andrew Ewasiuk
If know by a name other than legal name please sign also in that name.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і зривірість до мінут і приспішує лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли усуває біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати на маста і в форм: під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

SPECIAL STORE-OPENING VALUES
BEAUTIFUL IN-STORE BAKERY
FREE ROSES FOR THE FIRST 1,000 LADIES
CIGARS FOR THE MEN,
AND BALLOONS AND SUCKERS
FOR THE CHILDREN

WIN
Fabulous Prizes
1 R.C.A. 12 cu. ft. Freezer
2 G.E. Snow Blowers
2 2 quart G.E. Electric Kettles
2 G.E. Steam Irons
2 12 inch Teflon Frypans
1 G.E. Toaster
ENTER OFTEN!
Entry Blanks Available at the New Safeway Store

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

НАПРАВЛЯЄМО ДАХИ
ставимо дахи з шінглів, з тару та піску, направляємо та будуємо комини, вставляємо та направляємо рини. Телефонуйте на ч.: 478-1978 — вечером.

JACK STRONG PHARMACY & CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі